

PAKLO

přirofické kolegium Teplice

2006

UCHO BLIŽNÍHO TVÉHO

pouliční společenská hra

inzerce

**Prostor pro
galerii autora**

v každém čísle PAKA najdou prostor paka

PATAJEHOVOVÉ

V nádherném ubuovském festivalu české politické scény by nám mohl snadno uniknout doslov k Řezníčkově knize Kakodémonický kartáč. Zde se Zdeněk Tesař zmiňuje o morálních metamorfózách osobností. Píše zde:… „a zase obráceně: Ti, co byli donedávna jehovity, jsou nyní patafyziky. Říká se jim PATAJEHOVOVÉ.“ Řezníček je muž mnoha řemesel, nyní je tesařem. Tesař tesá své dílo, hobliny odletují. Těmi hoblinami (když se kácí les, létají třísky) je „vývojový“ druh Řezníčkem objevený, tzv. patajehovové, který je tímtež autorem zařazen k obráceným marxistům, nyní propagátorům bible, atd. Neznám žádné PATAJEHOVY, ale přál bych si se s nimi prostřednictvím „Zdeňka Tesaře“ seznámit. Možná bych si tak ověřil teorii Alfreda Jarryho, jenž pravil, že patafyzika přesahuje metafyziku, tak jako metafyzika přesahuje fyziku.

Jak to tedy vlastně je?

Vědomý patafyzik je ideový cestovatel, svobodný voyager, jenž v rámci svých exkurzí navštívuje vulgo i surreálné oblasti, aby se potěšil nákladnými nesmyslnostmi, které neustále vytvářejí strůjci a stavitelé manipulativních ideologií, a aby si zároveň ponechal svoji trajektorii neužitečnosti a osobní neangažovanosti na nich. V tom je plně svobodný a variabilní. Pokud pod tímto pojmem myslí P. Řezníček mne, případně osoby, které svého času pilně studovaly Bibli spolu se svědky Jehovovými (dále jen SJ) a založily rovněž v dobrém rozmaru Patafyzické kolegium Teplice, zůstávám úplně v klidu. Předně, byla to patafyzická setba Alberta Marenčina v časopise Světová literatura a jeho seriál Anály patafyziky, která mne doživotně ovlivnila a předcházela

moje působení u SJ. V souladu s tím, co bylo řečeno, šlo tedy o dočasnou exkurzi mezi nevědomé patafyziky z osobních důvodů. Novotvar, který vymyslel P. Řezníček, je sám o sobě nesmyslný, neboť v sobě obsahuje vnitřní rozpor. Člen sekty SJ nemůže být nikdy patafyzikem, leda nevědomým, jakým je i P. Řezníček. Vědomým patafyzikem pak může být kdokoli, dokonce i předseda vlády, nebo starší sboru SJ, pokud zůstává vnitřně neužitečný ve vztahu k ideologii, nebo pokud vehementně nevykonává činnost, která jej přivádí k námezdní ideologické či ideové službě, jež vyžaduje jeho plné osobní nasazení. Surrealista a jezovita Řezníček ovšem lpí na svých dogmatech a rád by odněkud neustále vylučoval

Pád Lektora Zahlubovače po slovním útoku Pavla Řezníčka.
(dobová kresba)

nositele ideových úchylek. Z vědomých patafyziků ovšem nemá koho a tak jen chroptí a tu a tam vyplivne síru jako dávno vyhaslý vulkán. Jeho kritické postoje jsou zvláště komické, pokud se rozpomeneme na flirtování surrealistů s centralistickým a vražedným stalinismem. Nebudeme pro to hledat žádné vysvětlení. Jde o nevýznamné sociální jevy, které probíhají všude kolem nás. Merde, tesaři!

Lektor Zahlubovač

úvodník úvodník úvodník úvodník úvodník

Usmívej se, jsi v Teplicích...

...hlásá nápis na kašně před budovou obchodního domu na teplickém náměstí Svobody. K autorství se vždy a všude hrdě hlásí primátor města a senátor za ODS Jaroslav Kubera, ale zřejmě tomu tak docela není. Jak nám potvrdila naše zahraniční dopisovatelka Mour de Zencle, stejný nápis byl vytesán už v časech perestrojky do kašny v Čerkesku, ovšem v ruštině: „Улыбайся, ты находишься в Черкеске! Зачатком 80. лет се totiž в те- ды ještě Sovětském svazu smělo poprvé veřejně mluvit o tom, že se právě v Čerkesku v roce 1898 narodil doktor Faustroll, patafyzik. A tak zatímco v severočeských Teplicích byli v téže době členové PKT vystaveni perzekuci ze strany StB, v severokavkazském Čerkesku už tamní patafyzici vystupovali z illegality, oživovali na počest svého slavného rodáka fontánu a tesali do kamene výše zmíněnou repliku. Nebylo možné neu-

smívat se památce muže, který zde přišel na svět jako třiašedesátiletý a tento věk si dokázal uchovat po celý život. Nebylo možné ne- usmívat se jeho postavě, jejíž výška obnášela $(8 \times 10^{10} + 10^9 + 4 \times 10^8 + 5 \times 10^6)$ atomového průměru*, jeho zlatožluté pleti, mořsky zeleným knírům a očím, které tvořily dvě nádoby s obyčejným psacím inkoustem, upraveným jako známá gdaňská kořalka se zlatými spermatozoidy v suspenzi. A nebylo možné neusmívat se jeho zálibě v pozorování vlá- ků, plazících se ve spirálách vzhůru přes Kavkaz. Těžko se však hledá podobné vysvětlení pro nápis v Teplících. Přestože jsme v minulém čísle PAKA zevrubně

rozebrali pravděpodobný průběh Jarryho teplické anabaze, sotva můžeme podezírat primátora Kubera, že mu nápis na kašně u obchodního domu diktovala jeho nevě- domá láska k patafyzice. Nabízí se spíše jiné vysvětlení. Pan primátor si při svých četných zahraničních cestách (zejména do Spojených arab- ských emirátů) z nějakého, nám zatím nezná- mého důvodu

patrně odskočil do Čerkesku a zmíněným nápisem se nechal, řečeno velmi kulantně, inspirovat.

-SA-

*stejnou výškou disponuje i zmíněný J. Kubera (sic!)

MŮJ FETTLAND, MŮJ HRAD

Je pátek 8. září 2006 vulg. a v jindy poklidných Teplicích-Trnovanech je nezvykle živo. Z odvykací kúry právě přijíždí bývalý majitel zpuštěného objektu někdejšího kina Lípa, pan Běďa Fett, přezdívaný Fetučíny, aby zde otevřel Fettland, jediné muzeum v Česku, které bylo vybudováno ještě žijícímu narkomanu. „Nejdřív jsem měl dojem, že se někdo zbláznil,“ říká Fetučíny o chvíli, kdy se mu současný majitel jeho dřívějšího příbytku Petr Bedna svěřil se svým nápadem. „Vždyť která z nás smažek se dožije vlastního muzea? Žádná. Něco takového jsem neviděl ani v Nashvillu!“ A tak zatímco se Běďa na fanoušky těší, Bedna je už v duchu počítá. Když to vyjde, bude Fettland dobrý byznys a Bednova společnost Pervitingroup, s.r.o. si přijde na své. Její tisková mluvčí Eva Stoiberová upozorňuje na trička s velkou fotografií Bědi a s nápisem MEIN FETT HEISST PUMPERNICKEL (česky: perník – pozn. red.), které ocení především turisté z Německa.

„Všechno tu zůstalo jako tehdy,“ podotýká Běďa a zve nás močí prosáklým vchodem dovnitř. „Chtěl jsem něco na klidném místě,“ vysvětluje davu lidí důvody, proč se do kina kdysi vlámal. Vede nás rovnou na záchody. Stěny jsou z přírodního černého asfaltu. „Ten mám moc rád,“ říká Běďa. Tvůrci muzea mysleli na všechny detaily.

V mísách je čerstvá krev a zvratky, jakoby záchody byly permanentně v provozu. Jaké by to však bylo muzeum bez voskové figuríny? Běďova replika, již se pár návštěvníků skoro lekne, leží zhroucená hned vedle prasklého bidetu plného nedopalků cigaret a dámských vložek. Skutečné muzeum se však nachází v kinosále. Zasklené vitri-

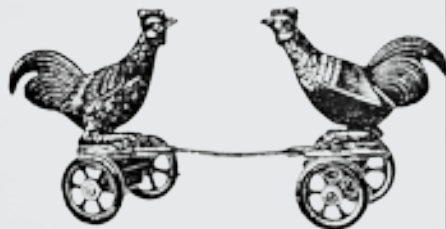
foto: P. K.

ny jsou plné suvenýrů nesoucích Běďovo jméno. Najdete tu třeba kávovou směs Fettmischung, kterou si Běďa sesypával ze zbytků v elektrickém kafemlínku v nedalekém Kauflandu, dále skalpy streetworkerů, terč vyrobený z fotografie Ivana Doudy, do kterého se Fetučíny ze zoufalství střefoval prázdnými injekčními stříkačkami, a také sklenici se spirálovitým výkalem a nápisem: METADON. Nutno přiznat, že Běďa je profesionál každým coulem. Několik hodin nás provádí kinem, poskytuje rozhovory a podepisuje se na většinou rozpíchané paže svých hostů. S některými se dobře zná. „A vnučka? Kolik jí je? Pět? Tak už pět...“ říká a zvěčňuje se na zanícené předloktí jedné romské narkomanky s propadlou hrudí. Fettland je pro něj prý ideální cestou, jak se potkávat se svými fanoušky.

-SA-

Střelba ruší rozjímání

(úryvek rozhovoru Radima Kopáče
s Eduardem Vackem)

Předchozí, tedy jedenácté číslo patafyzického občasníku Pako vyšlo přesně dvacet let po rozpadu Patafyzického kolegia Teplice. Ohlašujete tím velký návrat?

Ano. Vracíme se k papíru, který je, jak se zdá, pro lidstvo nezbytný – viz toaletní papír, kancelářský papír, vlhčený parfemovaný papír, papír na knihy Pavla Řezníčka atd. Papíru je lidstvu třeba ve stále větší míře. Také nová realita si vyžaduje naše reakce. Idiotismus politiků, návrat všemocné byrokracie do státní správy, předposranost obyvatelstva, tyranie kapitálu, oživení bolševismu – to vše jsou velká témata, která nás inspirují.

V Praze se před rokem znovu postavil na nohy časopis Clinamen, kde jste vedený coby redaktor. Proč nemají patafyzické aktivity na severu Čech a v Praze jednotnou tribunu?

o nás

Možná bychom tím sklouzli do uspokojení z monopolu, což jsou stojaté vody. Také bychom mohli být potahováni antimonopolním úřadem, konkrétně šéfem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Martinem Pecinou, který již jednou rázně veřejně vystoupil a s výhradami hodnotil ekologický program Strany zelených.

Čím se tedy Pako a Clinamen liší?

Pako se od Clinamenu liší velmi výrazně především barevnou obálkou. To považuji za zásadní rozdíl. Také představuje, alespoň co se mne týká, moji druhou, odvrácenou část osobnosti. Je to obdobný osvědčený model, jako u vyšetřovatelů policie. Jeden policista je hodný a představuje laskavou, všeobjímající a odpouštějící matku, druhý policista je tvrdý a zastupuje otcovský, přísný princip. Pod vlivem autority obou rodičů se pachatel zpravidla rozsype

foto: E. V.

a přizná. Já jsem zvolil také tento princip, ale pochopitelně v jeho aplikované formě. Je to ironie a perzifláž na straně jedné a mystifikace na straně druhé. Oba principy podle uvážení střídám, takže dělám falešné stopy a nikdo neví, kdo je kdo a o co tu jde.

Kdo se s vámi pro obnovené Pako spojil? Nebo jde o one-man show?

Je to osvědčená skupina, která se ověřila v minulosti při vydávání sborníku Pako, později při realizacích symposií na téma Odstranění traumatu při vyměšování v panelové výstavbě, oslavách patafyzického roku na Deltě v Praze a naposledy při realizaci Bodrého dne v knihovně v Teplicích. Členy této skupiny jsou: Já, tedy Lektor – Zahlubovač, Svatava Antošová, Petr Kuranda a Pavel Kreml. Do této skupiny ovšem patří i výčepní z hospody u Ptáčků v Teplicích, taková hezká brunetka ve věku kolem třiceti let, která nám pravidelně nosí ke stolu pivo, abychom nevyprahli.

A komu Pako otevře své dveře, respektive stránky kromě patafyziků? Protože ty lze v Čechách počítat na prstech dvou rukou...

Patafyzika je výlučnou vědou, pěstovanou zasvěcenými. Bylo by mrháním energie a znevažováním vědy věd, abychom se snažili o její popularizaci. Pokud bychom to učinili, mohlo by se stát, že by byl někdo z okruhu našich členů jako domnělá celebrita pronásledován idiotskými redaktory z bulvárního tisku a někde na první straně ukázána nedožranému lidu po senzacích jeho prdel. To nemáme nikdo zapotřebí. Co se ovšem týká spolupráce, do obou časopisů mohou přispívat různí autoři. Svoji kvalitu mají i politické tisky, různá emotivní a ideová vyjádření, manipulativní a přesvědčující materiály – všechno zkoumáme a zvažujeme. To nejlepší rozhodně podpoříme.

Clinamen se snaží o spolupráci se Slovenskem. Půjдете s Pakem také na východ?

Na východ expandovat nebudeme. Chceme se pohroužit do studia nepřekonatelného časopisu Harakiri, dnes již bohužel zaniklého. Nejde ani tak o inspiraci, i když jsme v minulosti byli okruhem tohoto časopisu ovlivňováni, jako spíš o osvěžení ducha. Máme samozřejmě vztah k multikulturalismu, ale s omezením na západní národy. Muslimové ani bývalí komunisté patafyzickou vědu neznají, i když jsou vědeckým tématem ke studiu. Střelba ruší rozjímání.

foto: archiv M.V.

Jak máme dnes patafyzice rozumět? Tak, jak jí před sto dvaceti lety chápal Alfred Jarry?

Nelze měnit zásadní postuláty, tento revisionismus zamítli Vatikánští papeži a nazvali je heretismem, po nich také i Vladimír Iljič Lenin a mnoho dalších. To, co sdělil Jarry, nepochybně trvá. Nelze na několika řádcích vysvětlit čtenářům, co je patafyzika, také se mi do toho, upřímně řečeno – nechce. Nejsem apoštol víry Pavel. Kdo hledá svoji cestu, jistě ji najde. Ti druzí, a je jich velká většina, se musí pachtit po domnělých světských hodnotách. Říkám si: Dobře jim tak.

Námořnická pochoutka v Čajce

Známa Ruská restaurace Čajka v Praze nabízí speciality ruské kuchyně. Kromě specifických pokrmů bývalých zemí Sovětského svazu jde o zvláštní krmě, které jsou známé jen v kruzích znalců, či zasvěcených. Jde zejména o pokrmy, které mají spojitost s náboženskými pravoslavnými obřady, komunistickými politickými tradicemi, či o jídla, která mají svůj původ v kozáckých cere-

presný český překlad. Ve skutečnosti však jde o pokrm, který se připravuje z jakýchkoli kožených předmětů, např. z kožených bot, peněženky, opasku, pouzdra na pistolí či harmoniku. Ruští námořníci, kteří ztroskotali na moři, si často takový pokrm připravovali z toho, co jim zbylo koženého. Při přípravě pokrmu je použito zvláštní technologie, která je tajemstvím ruských kuchařů – námořníků. Původní receptura totiž hovoří o tom, že se kůže nejprve louhuje v moči těch, kteří jsou na palubě. Protože ztroskotavší námořníci neměli k jídlu nic jiného, považovali nejprve toto nouzové řešení za mimořádné, sloužící k pouhému přežití; později však tomu, jak říká námořník Peter Juščenko, přišli na chuť. Proto opravdový námořník, který navštíví Prahu, směřuje nejprve do Čajky, aby si objednal garmóšku. A z čeho se v Čajce taková pravá garmóška připravuje? Ve Vyšehradské ulici naproti budově ministerstva spravedlnosti existuje malý krámk s antikou Aura, kde je ve výloze umístěný inzerát, že zde vykoupí jakoukoli starou (rozuměj: koženou) kabelku. Jak se redakci PAKA podařilo zjistit, právě Aura je hlavním dodavatelem restaurace Čajka.

foto: E.V.

moniích. Jedním z vyhledávaných pokrmů, který je preferován námořníky je tzv. garmóška. Těm, kteří nejsou zasvěceni, by se mohlo zdát, že jde o harmoniku, jak zní

- EV -

NEVYDAŘENÁ SKLIZEŇ

MÁKU

U OLOMOUCE

Letošní sklizeň makovic u Olomouce přinesla pěstitelům zklamání. „Urodilo se, to je pravda, makovic bylo zvláště velké množství, ale jsou letos zcela duté,“ říká předseda zemědělského družstva RAJ, který pama-

foto: L.Z.

tuje lepší časy. „Je to zcela neuvěřitelné, ale ani jedna makovice neobsahuje mák. Navíc mají všechny takovou divnou podobu.“ Na otázku PAKA, zda se s něčím podobným už setkal, vrtí záporně hlavou. „Sám našťestí ne, ale slyšel jsem, že něco podobného postihlo za Husáka část Slovenska. Manželka, která věří v nadpřirozené síly, se obrátila s žádostí o pomoc ke známé vědmě, která chtěla poslat jednu makovici. Od té doby se nám už neozvala...“

Na posekaném poli se nám kromě polámaných stébel a lodyh podařilo najít jednu makovici. I když jsme si ji pak v redakci podrobně prohlíželi, nepřipadala nám nijak zvláštní, nebylo na ní nic, na co bychom nebyli zvyklí...

- LZ -

ÚPLATEK ZA PŘEDPLATNÉ

Poslanec ČSSD Pavel Ploc je patrně jednou z nejvíce uplácených osob v porevolučním Česku. O tom, že měl za údajný pětimilionový úplatek od bývalého policisty Pavla Šrytra přestoupit k Zeleným, už bylo napsáno mnohé. Jen málokdo však ví, že získal stříbrnou medaili na zimní olympiádě v Calgary a bronzovou v Sarajevu právě na základě toho, že byl opakovaně uplacen několika členy olympijského výboru, kteří byli napojeni na lobbyisty ze sportovního průmyslu. Také v tomto případě chyběl přímý důkaz. Mezi nepřímé důkazy však bylo možné zařadit obě získané medaile, tedy přímý důsledek úplatků. Několik svědků tehdy vypovědělo, že jim Ploc skutečně obě medaile ukazoval. Nakonec však byl případ jako obvykle odložen. Jako daleko závažnější případ uplácení Ploce se ale jeví aktivita našeho konkurenčního patafyzického časopisu Clinamen, kde máme své informátory. Právě od nich jsme se dozvěděli, že v redakční radě byl vysloven názor, že by nemělo být zapomenuto (rozuměj: při rozdělování úplatků) na Ploce, který je již na uplácení zvyklý. Zatím nevíme, zač by měl být Ploc uplacen, domníváme se však, že by mohlo jít o nečistý konkurenční boj – tedy o snahu získat dalšího předplatitele časopisu. Očekávali jsme, že jako obvykle bude o případu Pavel Ploc informovat

nejprve své stranické kolegy, díky nimž se případ dostane na veřejnost, jako tomu bylo v případě Pavla Šrytra. Až dosud se však na stranickém kolegiu ČSSD o případu nejednalo.

- převzato z listu Helemese -

ZPRÁVY Z DOMOVA * ZPRÁVY Z DOMOVA

HRŮZNÉ SNY PO NÁVŠTĚVĚ PARLAMENTU

Milena H. trpí vážnými nočními poruchami. Děje se tak po návštěvě PČR ve Sněmovní 4 v Praze, který před několika lety navštívila se svojí kamarádkou u pří-

ležitosti dne otevřených dveří. Příčinou nočních snů se zřejmě stala nenadálá příhoda, při které mladá žena utrpěla šok. V před-sáli sněmovní místnosti se totiž obě ženy setkaly tvář v tvář se skutečnými poslanci za KSČM. Otřesný zážitek se zatím nepodařilo odléčit ani vysoce účinnými zahraničními léky. Milena H., která byla podrobena hypnóze, při terapii popisuje s obdivuhodnou přesností černobílý sen, který se jí při spánku vrací s úporností, hraničící až s obsesí.

Sen se Mileně H. vrací každý rok přesně v týž v den, kdy došlo k šokující události. Sama Milena H. k tomu uvádí: „Když jsem uviděla na vlastní oči mladšího Grébu, myslela jsem si, že bude po mně. Nejhorší bylo, že nešel sám, ale byl jich celý houf.“ Psychiater, který Milenu H. v současné době ambulantně léčí, záležitost upřesňuje: „Někdy se stává, že zážitek, který se pacientovi přihodí v bdělém stavu, evokuje v podvědomí mozku touhu vytěsnit špatnou zkušenost. To se děje prostřednictvím nočních snů. Pokud je zážitek zvláště silný, procesy se opakují.“ Grafik, který sen Mileny zachytil podle jejího přesného popisu, hovoří sám o tis-

nivém pocitu, který z obrazu vyvěrá. Odborníci z RSVT z Dubí u Teplic, kteří dostali obraz k analýze, k tomu podotýkají:

„Obraz popisuje jakousi

transplantaci neznámého předmětu nebo orgánu do těla člověka mimozemšťanem. Mohli bychom to vysvětlit tak, že jde o hyperbolu, která přirovnává komunisty k mimozemšťanům, tedy k bytostem, které nejsou z tohoto světa. Metafyzicky vzdělaným čtenářům možná budou bližší pojmy jako tvorové z podsvětí, či vyslanci satana d'ábla. Implantace předmětu do těla člověka je opět hyperbola a představuje indoktrinaci, tedy vložení ideologického vnějšího principu, cizího lidské přirozenosti, do těla či mysli. Je to nepřirozený násilný proces, o tom nemůže být pochyb.“

Zatím je Milena H. předmětem zkoumání odborníků. Z její zkušenosti však vyplývá, že citlivé osoby se mohou cítit být ohroženy návratem komunistů do státní sféry. Tento jev totiž narušuje jejich křehkou vnitřní rovnováhu. K tomu ještě názor odborníka z RSVT Dubí: „Mohou to být podobné pocity, jako když někde potkáme volně běhajícího zločince. Člověk, který se mu ocitne tvář v tvář, pak velice snadno zakouší pocit bezprostředního ohrožení.“

- LZ -

Česká přísloví přeložená do vědecké češtiny

Vítězslav Čížek

1. Abundance šelem z čeledi Canidae přivodí exitus hlodavce z čeledi Leporidae
Mnoho psů, zajícova smrt.

2. Kdo odolává pokušení nepodlehnout touze nechat dřímat vlastní energii, bývá obklopen chlorofylem.
Komu se nelení, tomu se zelení.

3. Vodofilní obratlovci nepatrných rozměrů nejsou ničím jiným než vodofilnými obratlovci.
Malé ryby, taky ryby.

4. Pohybuje-li se hladina rtuti v měrné kapiláře směrem ke středu Země v měsíci našeho osvobození sovětskou armádou, lze očekávat, že restaurační podnik přesídí do stodoly.
Studený máj, v stodole ráj.

5. Kategorický imperativ nedovoluje libovolnému subjektu likvidovat zdroj infrazáření, které svým behavioristickým systémem neatakuje týž subjekt, neboť jeho radiace se chová inertně k tělesné integritě dotyčného subjektu.
Co tě nepálí, nehas.

6. Druhá mocnina tří profesí se jeví prv-

ním dvojitým dekadickým soustavou pauperizace.

Devatero řemesel – desátá bída.

7. Prognózu optimálního okamžiku pro své akce proved' podle modelového vztahu domestikovaného vodního opeřence k plodenství kulturních trav.
Vykejš času jako husa klasu.

8. Striktní dodržování zásad občanského soužití vede k maximální délce pěšicho transferu jednotlivce, který se tak chová.
S poctivostí nejdál dojdeš.

9. Přenos informace od jedince s kalorickým deficitem k jedinci s kalorickou potřebou již saturovanou je blokován.
Sytý hladovému nevěří.

10. Při zjištění záměrného transportu části horniny od občana A k občanu B je posledně jmenovaný povinen uskutečnit zpětný přesun po stejné dráze, tedy v opačném směru, k prvně jmenovanému, avšak s použitím žitného pečiva.
Kdo po tobě kamenem, ty po něm chlebem.

11. U závodů na zpracování obilí řízených mytologickými bytostmi je poměrně nízká produktivita práce vyvážena naprostou spolehlivostí.
Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.

12. Verbální komunikace vedená temně přitlumeným zabarvením a snížením hlasitosti na minimum slyšitelnosti je v přímé korelaci s jednoduchým vyoráváním brambor.
Co je šeptem, to je čertem.

BUDOUCNOST LIDSTVA JAKO TAKOVÉHO VČETNĚ NÁS

(Příspěvek max-lejnyistického badatele) ^{1), 2)}

Počátek nového patafyzického roku, v pořadí již 133.³⁾ Dává nám znamenitou příležitost ohlédnout se a porovnat pozvolné i náhlé změny, pokusit se ze svých dějin vyvodit prognosy pro budoucnost. „Neboť jenom ten, kdo nezná své dějiny, neví odkud přišel, kam tedy došel, neví proto, kde je a nemůže proto odhadnout, kam odsud dojít může.“⁴⁾ A jak daleko, dodáváme my, patafyzici, u vědomí, že většina solidnějších proroků z časů minulých se shoduje na konci světa v roce 2026 vulg. Tedy za devatenáct a čtvrt roku vulg., což je solidní daný časový úsek pro zpracovatelné množství budoucností jednoho každého z nás a to i v subjektivním měřítku. Ač se zmínění praprognotici v datu vesměs shodují, jejich vize se liší v technickém provedení konce světa. Zdá se však, že v něm bude hrát podstatnou roli cosi bílého. Kupříkladu nesporná kapacita Nostradamus od zmíněného data vidí „toliko bílou tmou.“ Naopak současná vizionářka, v poznámce 2 již zmiňovaná M.H., vidí ve svých opakovaných snech konec světa jako plochu souvisle pokrytou kolmo rotujícími as 30 cm dlouhými žízalami bílé barvy, které svým vířením vytvářejí optickou iluzi kuželovitých, na hrotu stojících mušlí.⁵⁾

V našem patafyzickém bádání při úvahách o konci světa neodmítáme uvedené vize jako imaginární chiméry, ale snažíme se v nich nalézt racionální jádro.⁶⁾ Nalezené-li, aplikujeme je na současné dění a tendence k dění budoucímu, obdržíme vizi budoucnosti postavenou na moderních základech. Jednou z možností je jaderný, lid-

stvo pohlcující konflikt, provázený oslňujícími, či spíše oslepujícími záblesky, které si Nostradamus, neznalý optických efektů jaderné fyziky, nebyl s to vysvětlit. Tento také neznal efektu elektrického WC, který by mu poskytl velice pěkný příměr hodnoty lidstva a jeho konce. Nestraně je však nutno uznat, že by takový konec byl příliš rychlý a tudíž pěkný, než aby to mohla být pravda. Věříme proto spíše další možnosti, námi vydedukované. Stoupající počet lidstva bude k uvedenému termínu nejméně osm miliard osob. Toto množství bude možno nasytit toliko masivním nasazením celosyntetické potravy, jelikož přírodní zdroje již budou zcela vyčerpány. Počátek tohoto projektu už dávno proběhl a dále se rozvíjí.⁷⁾ Zatímco je produkce potravin v současné době syntetická asi ze 40-50%, lze oprávněně předpokládat, že v době blíže předcházející kritickému datu bude:

- a) potrava celosyntetická, tudíž nestravitelná
- b) upuštěno z úsporných důvodů od jejího přibarvování⁸⁾

Výsledným a konečným produktem uvedených snah bude zcela zákonitě bílá, nerozkládající se fekálie, která svojí kubaturou bude z 99,7% odpovídat objemu přijímané potravy. (Ztrátový rozdíl 0,3% tvořené v reckylované potravě opakovaně doplňovanými složkami vitamínů a ostatních prvků průmyslového původu je pro naše bádání zcela zanedbatelný.) Tento model fekálie bude vylučován jednou, či dvakrát denně osmi miliardami lidí plus jeho domácími mazlíčky. Chvilé, kdy se člověčenstvo tímto počínáním zadusí, nastane po pokrytí veškerých souší syntetickými exkrementy do příslušné výše. Tento moment ale nastane dříve, než bychom předpokládali, protože prvotní vrstva splachovaná do oceánů zabrání těmto (rozuměj: oceánům) v odpa-

řování.⁹⁾ Nebude tedy na souších vody ku splachování. Tento jev také ztíží už tak dost zoufalý stav při recyklaci potravy. Čističky

odpadních vod a lidové stravovny i luxusní hotely v jejich bezprostřední blízkosti nebudou mít prostě dostatek vody na oplachování již použitých kulinářských výdobytků. Na druhou stranu tento fakt bohatě vyliminuje ony ztrátové tři desetiny procenta (0,3%) výsledných exkrementů.

S naším nadhledem, který by nám i surrealisté mohli závidět, uvidíme, kterék vylézající oči masově dušených nebožtíků budou vskutku zírat do Nostradamovy bílé tmy a rotující bílé žízály M. Horákové z toho vertikálního pohledu nebudou ničím jiným, než-li rotujícím patafyzickým symbolem spirály, přetrvávajícím vítězně až do konce lidstva a jeho civilizace.

- 1) Od téhož autora viz též České dějiny a lejnysmus, Clinamen č. 8, str. 26, a také kratší studii o objevení lázni Chrchtových Janovic. V obou státech hraje výskyt nadměrné porce husté smrduté hmoty nezastupitelnou roli.
- 2) Pro ilustraci viz ilustraci téhož autora (obr. 1) k objevení postřehu M. Horákové o vyměšování tuhé stolice v polních podmínkách u paradasantních, speciálních a průzkumných tlup rozličných armád. Problematika vyměšování v panelové zástavbě je zde přenesena z téže do globalizačního rozměru. Zobrazení latentní vyměšovači se preventivně opticky maskují

pro kálení v terénu porostlém vegetací, zatímco v panelové zástavbě činnost vyměšovačů bývá kamuflována naopak spíše akusticky. Také není bez zajímavosti, že v prvním případě jde o potlačení bílé barvy pokožky. I když zde jde o shodu s Nostradamovým proroctvím spíše náhodnou.

- 3) Viz PAKO č. 11, pr. str. stř. dvoulistu vl. nahoře
- 4) Otto Habsburk ve své přednášce v aule FF UK v květnu 1990 vulg.
- 5) Opakovaný sen, naposled zaregistrovaný 21. 8. 2006 vulg.
- 6) Viz mudrosloví předků: není lidského šprochu,¹⁰⁾ aby na něm nebylo pravdy trochu
- 7) O tom je možné se přesvědčit bedlivým studiem drobného textového potisku libovolného obalu běžně prodávaných potravin. V jeho výčtu je hojný výskyt chemických potvorností a záhadných položek označovaných literou E a následným číslem, často se lišícím. Teplická E 55 však vždy absentuje, což je vzhledem k morálnímu hodnocení obsahu zkoumaného obalu s podivem.
- 8) Zde měla původně následovat složitá rovnice: výpočet velikosti průměrné fekálie rovná se kalibr běžného řitního otvoru krát běžná pr. délka exkrementu krát 8 mld. Plocha zemské souše dělená plochou exkrementu, výsledek násobený jeho výškou... atd. No kdo by se na to nevyexkrementoval, usoudil posléze autor. A kdo by se s tím po mně přepočítával a vůbec to četl, dodal sebekriticky.
- 9) Připomeňme si tu známý fyzikální jev odražení slunečních paprsků od bílé barvy.
- 10) Zkomolený germanismus z německého „die Sprache“ – řeč

Ivo Medek-Kopanický

NAPIŠTE SI SVŮJ SERIÁL

Kulturní diverze

Stárnoucí Bobina se rozhoduje, že chce liposukci břicha. Příliš se nepovede a Bobina dělá Janovi problémy. Líza chce dítě, ale na klinice umělé oplodnění oddalují kvůli možným rizikům jejího věku. Kristián jí nabídne svoje sperma a Líza se rozhodne nabídku přijmout. Matěj se zamiluje do psychologky Ivy, která se ho snaží na přání Julie přimět k lepším výsledkům ve škole. Když onanuje pod jejím oknem, zatkne ho policie.

Kučera přichází za Ivanou jako napravený hříšník. Všichni jsou změnou jeho chování překvapeni, ale nebudí v nich důvěru. Ivana myslí, že Richard mluví o sňatku s ní jen proto, aby se zbavil Kučery. Růženě se nelíbí Simona, která se objeví ve vile a Rubešové pak napovídá spoustu polopravd a pomluv. Důsledkem toho se Rubešová dostává do špatného psychického stavu. Krátký nabídku na vedení pobočky ve Švýcarsku odmítá.

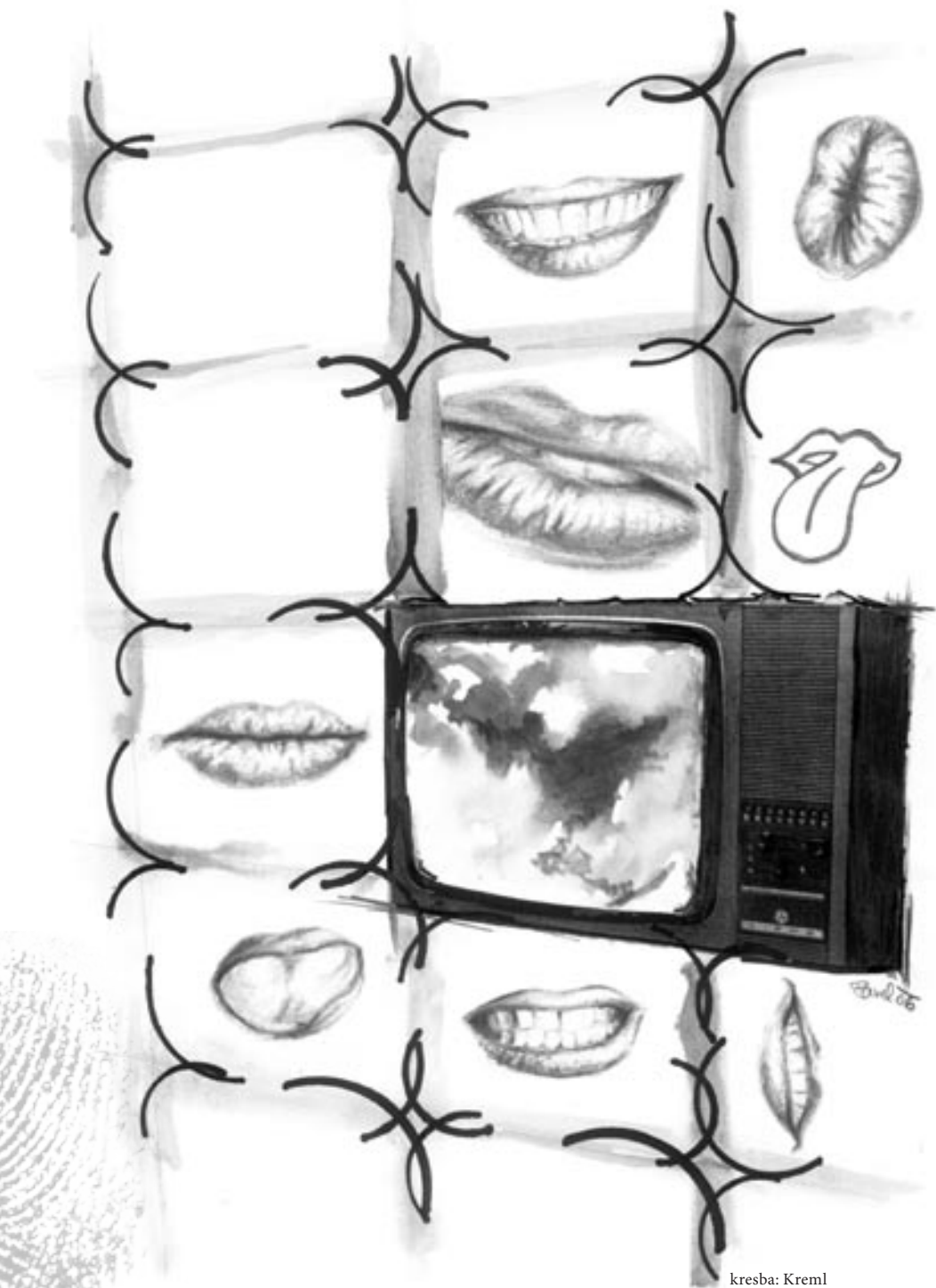
Brazilská kráska Isabela je výtečná kuchařka a její umění proslavilo restauraci jejího manžela v Heřmanově Městci široko daleko. Jenže vše není tak báječné, jak by se na první pohled zdálo. Isabela trpí poněkud extrémní formou kinetózy, kdy změny pozice těla vyvolávají nevolnost. Isabela musí tedy mít své pohyby stále pod kontrolou, což její manžel Toník nese natolik těžce, že je jí nevěrný. Když ho Isabela objeví v posteli s jinou, odejde.

Pokorná přivedla domů zaběhlého psa a chce se o něj starat. Krejza má samozřejmě radost, jak se pod jeho vlivem mění. Rubešová utekla za Filipem do Kostelce, těžce se sbírá. Ke svým blízkým se vrátit nechce, nemá k nim důvěru. Andrea svým rozhodnutím šokuje Krátkého. Ten je zdrcený a nechce si připustit, že se situace takhle vyhrotila. Krátký zase varuje Jana, protože se domnívá, že Andrea chce stanout v čele nové pobočky.

Aby přispěla k rodinnému rozpočtu, začne Elis učit angličtinu. Přitom se trápí pro zhrzenou lásku k Američanovi Mikeovi. Štěpán pokračuje úspěšně ve studiu na gymnáziu a neúspěšně v pokusech získat nějakou milovanou milost. A maminka – ta si tak oblíbila veterináře Hrocha, že se jej rozhodne získat do rodiny jako ženicha své starší dcery. Elis ovšem maminčiny snahy zcela zmaří, neboť potká Pavla, oslnivého majitele autobazaru a motocyklového závodníka. A při debatách, co je lepší – zda koňská síla v motoru, nebo živá zvířecí – se v rodině vylihne šílený nápad uspořádat závod motocykl versus kůň.

Viktor se bláznivě zamiluje do Kateřiny a vymýšlí co nejoriginálnější rande. S Martininou pomocí se rozhodne Kateřině poslat tajně vstupenku do kina, aby netušila, s kým se tam potká. Kateřina je pozváním překvapena a přemýšlí, kdo ji mohl na rande pozvat. S Veronikou dojdou vylučovací metodou k Pavlovi Talichovi. Lubor se po Viktorově domluvě rozhodne dělat něco jiného, než pít po nocích. Začne chodit do posilovny a tam se mu zalíbí díky sympatické slečně, kterou tam potká a které také není lhostejný. Filip se rozhodne, že odhalí partičku frajírků, kteří střílejí do bezdomovců.

Eva konečně řekne své nevlastní matce o své pravé rodině. Pokorná pozve Skálu s Janem na návštěvu. Má obavu, jak se k ní budou bohatí Skálovi chovat a jestli

kresba: Kreml

jí Evičku nevezmou, ale Eva jí ujistí svojí láskou. Skálova návštěva nakonec dopadne dobře. Skála děkuje Pokorné za Evinu vzornou výchovu a přesvědčí ji, že ji o dceru opravdu připravit nechce. Rubešovi si už začínají dělat naděje na svatbu.

Jan má nehodu v autě, po které je v šoku, zatímco člověk, který ji zavinil, na následky zranění zemře. Jan si chce dokázat, že nemá strach ze života a jde se s Matějem potápnout na otevřeně moře mezi žraloky. V poslední chvíli si to však přece jen rozmyslí a zakáže to i Matějovi. Kristián přijde o malého Vilíka. Je z toho v depresi a Julie mu řekne, že Matěj je jeho syn. Nechala si totiž před časem udělat zkoušku otcovství.

Děti rostou u Kudrnů stejně rychle jako všude jinde. A babička s dědou Jeřábkem stále pokračují v sérii svých katastrofických dobrodružství a pletou se svým potomkům úplně do všeho. Obzvláště do vztahů. Ještěže nejmenší dcera Adélka řeší zatím jen

problémy s dudlíkem, protože zbývající trojice přímo zavalila dům svými citovými problémy. Pragmatik Matěj má svůj vztah se Studničkovou celkem stabilizovaný a kazí mu jej pouze nepřítel jejich rodičů, ovšem starší Štěpán se neustále potácí v citových zmatcích. Až jeho filmařská vášeň mu objeví jiný svět a v něm dívku, také zcela jinou než ostatní. Nejrázněji však řeší svůj milostný život Elis – za svou láskou se prostě odstěhuje.

Adam nabízí Evě sňatek, ale ta

jeho nabídku nebere vážně. Má starost, jak přijmou Skálovi její minulost. Nakonec sebere odvalu a řekne Hynkovi o komunistické minulosti svého adoptivního otce. Je šťastná, že mu to nevadí. Zato je rozpačitá z častých narážek na plánovanou svatbu. Sýkora je vzteky bez sebe. Ukradli mu jeho milované porsche. Rubešová si konečně začíná rozumět s Růženou, ale Hynkův vztah s Haničkou zaznamenává první trhliny.

Modelku Naomi znásilnil a v obličejí pořežal násilník zvaný Řezbář. Jan jí slíbí, že operace bude zdarma – doufá, že si tím klinika vylepší pověst po maléru s Bobinou. Ivin syn Julii prozradí, že Matěj spí s jeho matkou. Iva pak Matějovi řekne, kdo je jeho otec a on Julii skoro zavrhne. Když se Jan ptá, co se děje, Matěj mu zalže, a řekne, že spí s Ivou. Bobina kazí chirurgům kšefty, ale když se setká s Naomi, vidí, že jim křivdila.

Ani přesvědčivé vítězství koně nad motocyklem Elis nepřesvědčilo a ona dál chodila s Pavlem, k žalosti své maminky. A přišla sena, tatínek posekal svou úžasnou sekačkou louky, rodina obracela a bouřila se, a tak přišlo velké rozhodnutí. Tatínek získá a opraví starou obrabečku sena a bude vystaráno. Než však objel Čechy, Moravu a Slezko v honbě za chybějícím kolečkem, maminka nechala seno sklidit rychlovazáčem. Finanční krize v rodině se prohlubovala. Ani na internet pro babičku nebylo, a tak muselo dojít na úsporná opatření.

*(textový koláč z anoncí
v TV magazínu,
upekla: Svatava Antošová)*

HVĚZDNÁ HYGIENA

Factor Lapsus
Mour de Zencle

Významný bulvární list Helemese se zaměřil na přehnanou hygienu některých ikon světového zábavního průmyslu a své čtenáře doslova šokoval. „Na světě je další skandální odhalení,“ komentoval investigativní práci redakčního kolektivu jeho šéfredaktor Ruda Poláček. Posuďte sami, dodáváme my.

EXTRÉMNI NÁROKY

Madonna o sobě prohlašuje, že je doslova paranoidní, pokud jde o hygienu a bakterie na toaletách. Během svého světového turné Confessions on a Dance Floor proto požaduje na každém místě, kde se ubytuje, nebo vystoupí, nové záchodové prkénko. „Záchody kontrolují její lidé. Instalatéři pak namontují před každým vystoupením nová prkénka a ponechají je v originální obalu,“ napsal britský list Daily Mirror. Mluví Madonny Liz Rosenbergová brání zpěvaččinu zdánlivě drsné požadavky: „Kdo by nechtěl všude, kam přijde, nové záchodové prkénko?“ Madonnina o generaci mladší konkurentka a následovnice Britney Spears, která prý v extrémních nárocích na hygienu nezůstává za svým vzorem nijak pozadu, vyřešila problém se záchodovými prkénky mnohem moderněji. Na radu svých přítelkyň-feministek začala používat kornoutek Magic Cone. Ten jí umožňuje vykonávat malou potřebu

ve stoje, aniž přijde do přímého tělesného kontaktu se záchodovým prkénkem. „Je to skvělý vynález,“ uvedla Britney pro rumunskou mutaci časopisu Cosmopolitan. „Nejen že uspokojuje mé nároky na hygienu, ale zvyšuje i mé sebevědomí. Díky tomuto kouzelnému kornoutku se vedle mužů necítím méněcenná.“ A Madonně vzkázala, aby odložila svůj trapný antifeminismus a Magic Cone si také pořídila. Madonna reagovala ústy své mluvčí, že na rozdíl od Britney ona mužům močení ve stoje nezávidí.

JAKÁ JE SKUTEČNOST

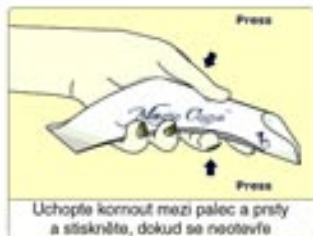
Podle bulvárního listu Helemese je všechno úplně jinak. Zpěvačka Madonna (celým jménem Madonna Luise Veronica Ciccone) patří údajně k tzv. americkým šmudlám, za

kresba: Kreml

což prý může její italský původ. Na potřebu vyměnit si spodní prádlo ji téměř vždy upo-

zorňují manažeři, když začíná puch kolem ní být nesnesitelný. Na turné Confessions on a Dance Floor demontují údržbáři z příkazu vedení hotelů luxusní toaletní prkénka a dočasně po dobu přítomnosti Madonny sem umísťují prkénka pro jednorázové použití, neboť hosté odmítají jít na toaletu po zpěvačce. Její zubní kartáček se hemží bakteriemi a za nehty má špínu. Mluví Madonny Liz Rosenburgová pochopitelně mluví jinak na tiskových konferencích a jinak v soukromí. „Kdybyste věděli to, co o ní vím já, vyhodili byste všechny její desky, protože byste měli pocit, že od nich chytne svrab a neštovice,“ řekla v jednom baru soukromě svým přátelům. Ale ani s Britney není všechno v pořádku. Její bývalý manžel Kevin Federlin se listu Helemese svěřil, že Britney často vycházel při líbání z úst divný odér, připomínající pach moči. Zpěvačka to zpočátku sváděla na nový ústní deodorant od Gucciho, ale Kevin ji pak přistihl při něčem, co nakonec urychlilo rozpad jejich manželství. „Nebudete tomu věřit,“ svěřil se Federlin, „kornoutek Magic Cone nepoužívala proto, aby si nemusela sednout na záchodové prkénko, ale proto, aby se pohodlně a bez zbytečných ztrát trefila do sklenice, kterou pak, když myslela, že se nedívám, hltavě vypila.“ Redakce PAKA oslovila světově proslulého urologa MUDr. Helmutha Faderhonze z psycho-fyziologické poradny v Dubí u Teplíc a zeptala se ho, zda se v případě Britney jedná o nemoc, či o pouhou zvrhlost. „Jedná se pravděpodobně o urinfilií,“ uvedl Faderhonz, „což je nevléčitelná choroba virového původu, kterou často onemocní děti v jeslích, školkách či jiných zařízeních předškolního věku. Tato nemoc je pak provází po celý zbytek života.“

<http://www.magic-cone.com/>

Animaci použítí tohoto vynálezu najdete na adrese
<http://www.magic-cone.com/animation1.htm>

CO ZAVINIL DA VINCI

Ještě donedávna sportovní teoretici tvrdili, že zorbing vynalezli novozélandčané Andrew Akers a Dwan van der Sluis. Tým badatelů RSVT Dubí však objevil, že dávno před nimi provozoval tutéž činnost řecký spisovatel Nikos Kazantzakis. Stačilo

podrobněji prozkoumat jeho tříletý pobyt v Čechách a senzace na sebe nenechala dlouho čekat. Kazantzakis pobýval na území Československa v letech 1929 - 1932 v místě zvaném Gottesgab, česky Boží Dar, kde také pravděpodobně začal psát svůj nejslavnější román Řek Zorbas (odtud později zorbing) a, inspirován Leonardem da Vinci a jeho skicou muže, který stojí rozpažen a rozkročen v kruhu, se tak stal prvním nevědomým zorbonautem na světě. Ale nepředbíhejme. Referentka řecké sekce RSVT Dubí, dr. Vieweghová v údajích o jeho životě píše: „Pracuje tu každý den od časného

rána až do osmi hodin, kdy přichází paní Krausová a přináší mléko, máslo, vejce a chléb. Následuje opět práce, ve dvě hodiny jde na procházku do lesa a na svahy hor, někdy zajde až do Německa.“ Sám Kazantzakis popisuje tyto procházky ve své korespondenci a podrobně se zmiňuje i o tom,

jak se mu na svahu pod Božím Darem „zamotala z té nádhery hlava, i vzpomenuv si na božského Leonarda, rozpažil jsem ruce a rozkročil nohy, a ztrativ půdu pod nohama, najednou jsem se koulel ze svahu dolů. Křičel jsem a zároveň jsem se smál, měl jsem radost a zároveň jsem plakal, a ani mi na mysl nepřišlo, že se mohu třeba i zabít. A jak jsem se koulel a koulel, obracely se v mé hlavě stránky knihy, kterou jsem měl teprve napsat.“ A jak dále uvádí ve své studii dr. Vieweghová, „...ještě na sklonku života v roce 1957 tu a tam Kazantzakis na tento ‚boží dar‘ vzpomíná slovy: Jo, to bylo tenkrát, když jsem zorboval...“ Na konci 50. let ale ještě nemohl tušit, že se „zorbování“ stane vyhledávaným adrenalinovým sportem.

Josef Lada, je považován za jednoho z nejznámějších českých malířů. Narodil se dne 17. prosince 1887 v Hrusicích u Senohrab v rodině ševce Josefa Lady st. V dětství se malý neposedný Josef zranil otcovým ší-

dlem a natrvalo oslepl na jedno oko – má se za to, že v důsledku tohoto úrazu vnímal perspektivu jinak než ostatní dvoucí malíři. V Hrusicích navštěvoval základní školu, v Praze se učil malířem pokojů a divadelních dekorací, knihařem a také navštěvoval kurzy na umělecko - průmyslové škole. Byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes a Sdružení českých umělců grafiků Hollar. Svým stylem se Josef Lada blížil kreslířské tradici 19. století. Mezi jeho nejdelší comics patří 540 obrázků pro knihu Osudy dobrého vojáka Švejka. Roku 1947 byl Josef Lada jmenován národním umělcem. Pablo Picasso měl údajně na výstavě československého výtvarného umění v Paříži v okouzlení nad obrazy Josefa Lady pronést památnou větu: Je to muž, který zachází s formou stejně svobodně jako já. Podle jiných pramenů však byl Picasso značně zdrženlivější, když mezi

řečí konstatoval, že Josef Lada je světovým malířem, protože maluje do svých obrazů píči, stejně jako on. Co zaujalo Piccassa na Ladově díle, však dlouhou dobu unikalo kunsthistorikům i badatelům v oblasti jeho díla. Neví se také, že na počátku své kariéry se Lada pokoušel neúspěšně napodobit několik významných umělců, mimo jiné i známý obraz Leonarda da Vinci. (viz ilustrace) Jak dokazuje ukázka z jeho plagiátorské dílny, tato kariéra byla jednookému muži odepřena. Od Leonarda alespoň převzal jeho životní krédo: Tam, kde umírá naděje, vzniká prázdnota. Aby se Lada vyhnul prázdnotě, přimaloval často do svých obrazů nemravné kosočtverce, které umně maskoval jako spleť křoví, či jiný biologický proucí se objekt, ve kterém je často kosočtverec (symbol ženského přirození) umně ukryt. Právě tuto skutečnost objevil Pablo Picasso při podrobné prohlídce Ladových obrazů, neboť právě prožíval své sexuální období zvané cunnilingus a díky kterému spatřoval všude kolem sebe symboly ženského pohlaví. Oba harašící malíři měli tedy k sobě velmi blízko, neboť byli prodchnuti stejnou ideou. Obrazy Lady prý Picassa z tohoto důvodu nesmírně vzrušovaly. Traduje se, že před nimi dokázal prostát celé hodiny.

*Vydalo:
tiskové oddělení
RSVT Dubí
Foto:
různé archívy*

NEUVĚŘITELNÉ VZDUŠNÉ ÚKAZY

Lektor Zahlubovač

Univerzita v chilském Santiagu slaví i letos neuvěřitelný úspěch se svými speciálními kurzy věnovanými fenoménu UFO. Nabízí je od ledna 2005 a po loňském nevídaném zájmu jsou plné přednáškové sály i pro následující školní rok. „Když jsme v lednu 2005 oznámili, že otevřeme kurzy UFO, jen málokdo mohl tušit, že vzbudí takový zájem,“ prozradil listu Las Ultimas Noticias ředitel kurzů Ricardo Bermudez. „Šli jsme do toho, abychom se pokusili objasnit záhady, které se kolem nás dějí. Účastníci kurzů se naučí, jak pomoci vědeckých nástrojů zkoumat nevysvětlitelné jevy a zároveň se naučí používat specifické metody výzkumu a vyšetřování,“ přiblížil mimozemský kurz Bermudez. Zatímco na začátku své existence byl kurz s názvem Unexplainable Air Phenomena (Neuvěřitelné vzdušné úkazy) určený pouze chilským studentům, po několikaměsíčním fungování se kvůli nepředvídanému zájmu rozšířil i pro studenty z dalších částí světa.

HACKNUL JSI UFO?

DO BASY!

Jeden z prvních absolventů kurzu je údajně i britský hacker Garry McKinnon, který se pod vlivem sugestivních informací Ricarda Bermudeze zaměřil na hledání informací o UFO. Údajně za tímto účelem hackoval různé systémy. Britský hacker, který se proboural i do tajných vojenských webů v USA,

by měl být za tuto činnost souzen ve Spojených státech a podle názoru vysokých vojenských expertů v USA i nepochybně odsouzen. Tento názor odporuje mínění zastánců lidských práv na Kubě, kteří v této souvislosti hovoří o presumpci neviny. „Myslím, že se jej budou snažit exemplárně potrestat - v žádné zemi nemůžete uniknout americké justici. Nejsem expert na britské právo, ale určitě by za stejnou věc mohl být souzen i ve Velké Británii, ne?“ nechal se slyšet mladý dělník, který v malé dílně na Kubě vyrábí ručně balené doutníky. Abychom přinesli v rámci vyváženosti i rozdílný názor, citujeme také výrok z opačné strany. Soudce Nicholas Evans se nechal slyšet, že pokud někdo spáchá zločin v cizí zemi, tak mu musí být jasné, že se vystavuje riziku vydání. McKinnon ovšem zatím čeká na konečné rozhodnutí.

Naši redakci se podařilo získat autentickou zpověď hackera Garry MacKinnona, který se naboural do amerických vládních sítí včetně NASA, a nyní má být souzen a podle všeho i odsouzen. Jde o zkrácenou verzi rozhovoru:

McKinnon: Věděl jsem, že vlády potlačovaly informace o UFO a antigravitačních technologiích, a o energii, jež by byla zdarma, nebo, jak to oni nazývají, „energii nulového bodu“. Tyto věci by v době, kdy důchodci nemají na placení účtů z energie, neměly být před veřejností skrývány.

Našel jsi v rámci svého „průzkumu“ nějaké důkazy o UFO?

McKinnon: Samozřejmě. Existuje tzv. Disclosure Project, což je kniha se 400 důkazy od pracovníků na letištích, kteří se starají o letový provoz, po ty, kteří stáli za vypuštěním jaderných bomb. Velmi věrohodná svědectví. Mluví tam o technologiích, jež byly použity ze zachycených nebo zničených mimozemských lodí.

Jako incident v Roswellu roku 1947 ?

McKinnon: Předpokládám, že to byl první a následovaly další. Lidé, kteří byli s těmito projekty spojení, poskytli solidní důkazy.

Jaké důkazy?

McKinnon: Expert z NASA řekl, že v budově číslo 8 v Johnson Space Center měli k dispozici snímky UFO ve vysokém rozlišení. Já jsem se do tohoto oddělení naboural – a opravdu tam v počítačích měli tyto

foto: P.K.

snímky... Moje připojení pomocí modemu bylo však k stahování takových obrázků příliš pomalé. (šlo o tzv. vytáčené spojení přes telefonní linku s přenosem asi 31 kb/sec. - pozn. red.) Měl jsem vzdálený přístup na jejich plochu a tak jsem si snímky zmenšil do nízkého rozlišení a byl jsem schopen

jasně vidět jeden z nich. Byl to stříbrný objekt, zahnutý ve tvaru doutníku s kruhy na každé straně. Nebyly dostupné žádné údaje o velikosti objektu a snímek byl pořízen satelitem. Objekt nevypadal jako cokoli, co by člověk mohl vytvořit. Protože jsem používal aplikaci Java, mohl jsem si udělat pouze screenshot obrázku, ale nestáhl se mi. V tomto okamžiku mě však někdo v NASA odhalil a odpojil. Měl jsem také přístup k souborům vytvořeným v Excelu. Jeden z nich byl nazván „Non-Terrestrial Officers“ (dalo by se přeložit jako „Mimozemští pracovníci“) a obsahoval jména a hodnocení lidí z amerického letectva, kteří nejsou nikde jinde zaregistrováni (tedy jakoby neexistují). Soubor také obsahoval informace o transportech mezi loděmi, nedostal jsem se však ke jménům lodí.

Mohla to být jako nějaká vojenská strategická hra, nebo nárys hypotetických situací?

McKinnon: Armáda chce mít dominantní kontrolu nad vesmírem. To, co jsem našel, by mohla být hra - je však obtížné to potvrdit.

Pověz nám o svých zkušenostech s vládními orgány a procesy, kterými jsi prošel.

McKinnon: Byl jsem zadržen v březnu roku 2002 skupinou British National Hi Tech Crime Unit. Drželi mě ve vazbě asi šest nebo sedm hodin. Odebrali mi můj počítač a počítače lidí, které jsem spravoval. Ostatní stroje byly navráceny, ale nechali si můj pevný disk, který odeslali do USA. V listopadu roku 2002 Američané začali podnikat kroky k tomu, abych mohl být vydán.

Bitové tě nezažalovali za nic, protože tvé aktivity nijak nepostihly jejich počítače.

McKinnon: Oficiálně jsem byl obviněn v ro-

ZPRÁVY ZE SVĚTA * ZPRÁVY ZE SVĚTA

ce 2003, nic se však nedělo do roku 2004. V červnu, nebo červenci 2004 mě na ulici zadržel Scotland Yard. Ministr vnitra se do 21. června 2006 měl rozhodnout, jestli mě vydá nebo ne. Avšak i po tomto datu má k rozmyšlení ještě 11 měsíců.

ŠÉFOVÉ NASA NEMAJÍ EREKCI

McKinnon ovšem nepředkládá žádné konkrétní důkazy, celá kauza je velmi zajímavá především z hlediska interpersonálních (sexuálních) vztahů v NASA. Je zřejmé, že Američané chtějí Brita co nejdříve umlčet... Měsíc po tom, co web Torrentspy.com obvinil Motion Picture Association of America z napadení jeho sítě, přináší tento nové důkazy, podle kterých hacker s MPAA opravdu spolupracoval. Společnost Valance Media, která Torrentspy.com vlastní, u soudu zveřejnila důkazy, podle kterých MPAA zaplatila kanadskému muži 15 000 dolarů za informace, jež by zkompromitovaly web a jeho šéfy. Šlo o tajné informace, které dokazují, že šéfové NASA jsou neschopní erekce a sekretářka Fanny Hillová proto musela navázat styk s internetovým zasilatelstvím erotických pomůcek. „To je znepokojivé a značně kompromitující“, komentoval tuto situaci známý newyorský deník. Jde prý o informace, které mohou poškodit pověst amerických hochů za hranicemi. Proto tvrdí a nekompromisní slova komentátora listu Dailly Telegraph: „Musíme toho drzého spratka (míněn McKinnon) exemplárně potrestat“.

NO COMMENT!

„Kontaktoval jsem MPAA a nabídl jim poskytnutí informací týkajících se Justina Bunnella (šéf webu) a Torrentspy,“ stojí v prohlášení hackera Roberta Andersona ke

skandálnímu případu. Valance Media dříve udala, že si MPAA najala hackera, který ilegálně získal údaje o webu. Tyto informace společnost získala od Andersona, který se rozhodl s Torrentspy.com z neznámých důvodů spolupracovat. Valance Media tak odpověděla na dřívější žalobu od MPAA, podle které se společnost ilegálně podílí na šíření filmů. Povážlivý je postoj MPAA, která se k celé věci zatím nevyjádřila. V dokumentech Valance Media také například stojí, že MPAA řekla Andersonovi, že „je jí jedno, jak potřebné informace obstará“. Komentovat případ odmítl jak kubánský dělník, který mezitím odešel na svačinu, tak i Anderson.

Pozn. red.

Do sítě NASA se neprobouřil pouze McKinnon. Náš PC spolupracovník, jehož jméno z pochopitelných důvodů neuvádíme, získal z téhož amerického webu kompromitující foto, které má v případě soudního líčení s McKinnonem dokázat, že tento hacker zveřejnil tajné informace o UFO a tím narušil fatálním způsobem americký zákon o ochraně státního tajemství. Jde samozřejmě o podvrh, na jehož přípravě se podílelo oddělení public relations NASA, které údajně závažnou fotografii hodlá využít k propagaci kosmických letů a výstupu do vesmíru. Z pohlednice, která ilustračně doplňuje tento článek, jednoznačně vyplývá, že jde o nafouklou bublinu...

1) <http://www.disclosureproject.org/>

2) V NASA to ovšem bagatelizují. Šlo prý o erotickou pomůcku sekretářky Fanny Hillové, která ji uložila z erotického katalogu do svého PC, kam McKinnon pronikl.

3) Pojem Mimozemští pracovníci je přezdívka pro zvláště vyhledávané erotické zboží internetového zásilkového obchodu

TAJEMNÝ J.R.

*“Bůh, to’ láska. Kunda je jejím oltářem. To není rouhačství, můj milý, neboť celi-
bát kněží si nevymyslel Bůh, ale lidé. Slou-
že kundě, sloužil jsem svému Stvořiteli.”*

Autorem těchto slov z knihy Umění mrdá-
ti, která letos vyšla v nakladatelství Dubbuk,
je jakýsi abbé Appliqué, kněz, který pro-
střednictvím zpovědnice načerpal mno-
ho zkušeností z oblasti fyzické lásky. Roz-
hodl se je ve formě dopisu předat svému
synovci Jeanovi, jenž právě končí s kláš-
terní výchovou, a rady jeho strýce by mu

*nezbytnost soli, to’ vláha deště, síla se-
mene, bobtnajícího v ornici plodnosti,
mrdání, to’ život sám.”*

Katolická církev se po skandálu s od-
halenými pedofily ve svých řadách od
tohoto textu distancuje a jí naklonění
kulturní publicisté přisuzují dílko Vi-
tězslavu Nezvalovi. Opírají se přede-
vším o jeho zálibu v pseudonymech
a o zálibu meziválečných avantgardistů
v erotické literatuře vůbec. Badatelům
z PKT se však podařilo nalézt jinou,
tzv. německou stopu. „Když byl 19.
dubna 2005 zvolen novým, v pořadí již
265. papežem římsko-katolické církve
kardinál Joseph Ratzinger,“ vysvětluje
patafyzice nakloněný duchovní z Kon-
gregace pro nauku víry, který si nepřeje
být jmenován, „jeho odpůrci ve Vatiká-
nu i mimo něj se snažili tuto volbu zpochy-
bnit a začali proto zásobovat média
informacemi o Ratzingerově působení
v Hitlerjugend a u jednotek Luftwaffe
s cílem Benedikta XVI. zdiskredito-
vat. To se však nepodařilo a tak jeho
nepřátelům nezbylo, než přejít k plánu
B. Bylo připraveno zveřejnění skandál-
ního textu, jehož autor se skrýval pod
iniciálami J. R. Patřil jsem k těm ne-
mnoha šťastlivcům, kterým bylo dovo-
leno si jej přečíst. Mohu vám potvrdit,
že kniha, kterou držíte v ruce, je český
překlad tohoto textu, a jejím autorem
tedy nejspíš není ani abbé Appliqué,
ani Vítězslav Nezval.“ Nám nakloněný
duchovní už ale nechtěl prozradit, zda
je tento skandální text dalším temným
místem v minulosti Benedikta XVI., či
zda se jedná o pouhý padělek.

kresba: Křeml

měly napomoci vyznat se v tajemství ero-
tiky. Čtème dále: „*Mrdání nebo soulož,
přeješ-li si a jsi-li úzkostlivý na slovíčka - ač
věřím, že věci je nutno nazývat jejich skuteč-
ným jménem - tedy: mrdání, to’ páka života,
míza stromu, říše jelena, tokání tetřeva, ram-
lování králíka, slunce a hvězdy, den a noc, to’*

Lízání mezi planetami

Recenze románu
S.A. NBJNN

Když v teplickém Planetáriu křtila Svatava Antošová svůj román Nordickou blondýnu jsem nikdy nelízala, netajili se přítomní členové Vyžvejkle bambule svým odporem ke knize, ve které jim autorka přichystala tak bídný osud. Roztrpčení hoši zvrhli knihu nejprve verbálně popravili a poté i s autorkou postříkali jesenkou a pomazali nugetou. Autorka konečně prožrela a knihu vlastnoručně zapálila. Nepřítomné Evě Hauserové byla zaslána oslavná depeše a krabička cigaret Femina Slušovice z limitované série firmy Phillip Morris. Hologram Nordblondýny oznámil, že napřesrok vydá Prcací historky Vráti Ebra s podtitulem Hulit, hulit, lízat.

Samotný děj románu NBJNN je omezen na popis bizarního vztahu mezi MN1, MN2 a obézní daughter, která naštěstí záhy sejde ze světa rukou skina, jenž ji difobicky zaměnil s vargoškou. Ostatně většina postav s výjimkou hrdinky zemře

- viz kýčovitě kašovitě finále knihy. Tím se NB podstatně liší od posledního dílu Harryho Pottera, kde se všichni ožení. Autorčin symbolismus zakládá arsenál obrazů

ilustrace: Kreml

píchání, chlastání a rozklížování, a zároveň zdůrazňuje haptické gesto bývalé knihovnice, která v osobě Big Sister poráží jakéhosi chronického netvora. Celé vyprávění je přesyceno buzerantskými akronymy typu „hátéčka“ a pohrdavými útoky proti nám bisónům čili bisexuálům. Když vedle NB postavíme gender-studii Vlasty Třešňákové Klíč je ve výčepu, dojdeme k zajímavému závěru: Hrdinka Jolanta i hráči v hlavních vedlejších rolích tvoří pouze stafáž knihy, hlavním hrdinou je siamský robertek Dildo Pytlík. Vedle něho zajímají autorku už jen thajské pičky, kundičky, kivičková pitíčka a pokusy, za které by se nestyděl ani Mengele.

Albert Krásno

Karel J. Beneš

Rychlé šípy z pohledu hlubinné psychologie

V tomto bodě vypravování nezbyvá, než se vrátit k jedné z nejtajemnějších postav Stínadel, člověku, jenž se v převleku za kostlivce vynořuje a opět zanáří a provokuje Vonty chřestěním klece s ježkem. Tajemný atribut moci znovu zesiluje svůj přídech smrti. Vcelku logické vysvětlení, že dosažení moci tvoří limit smyslu, za nímž už se rozevírá propast nicoty, nezřízenosti a rozkladu, je zajímavé, ale román nám nabízí na souvislost se smrtí mnohem hlubší pohled. Vyjděme z ilustrace J. D. Mylia: *Opus medico-chymicum, figura IX, Frankfurt 1613*. Představme si, že nás provokuje Široko a mává namísto havrana klecí. Je úplným popřením mocenských snah. Mozkovna, jako sídlo intelektu zeje prázdnotou. Zírají na nás mrtvé oči, jimž chybí lesk a tedy světlo, čili přesně atribut našeho „lumen“, které osvěcuje vědomí. Navíc kostlivec stojí na černé sluneční kouli^[74], která tvoří protiklad ke všem vědomým symbolům. Navíc kulatost lebky i slunce znázorňuje náš vlastní vnímatelný okrsek zem-

ský, tedy vše, co se nám nabízí v přímé rozumové zkušenosti. Jediné, co stojí za pozornost, onen tajemný předmět touhy, symbolizuje havran. Jako vždy se zde setkáváme s dvojitým aspektem symboliky, která se zdá na první pohled neslučitelná. Havran působí jako zvěstovatel blízké smrti nebo války. Havran je ten, kdo podle lidového vyprávění vyklovává mrtvolám oči, což nám dokresluje stav Mylioiva kostlivce.

***Kdo opatří úlovek krkavci,
když jeho mláďata volají
k Bohu a bloudí bez potraviny?*^[75]**

Zároveň však opeřenec symbolizuje božskou moudrost reprezentovanou v alchymii odvratem od vnějšího světa. Tím současně naplňuje představu proměny, jak jsme se zmiňovali výše v souvislosti s hlavolamem. Připomíná-li havran hrob, poukazuje na lidskou individualitu, která se má světu uzavřít. Podle ukrajinské legendy měli havrani před pádem člověka pestré peří, které se jim navrátí s obnovou rajskeho stavu. Noé testoval havranem konec potopy a pro nás je nejzajímavější fakt, že podobně jako havran^[76] je ježek zvěstovatelem obnovy porušeného světa.

Důležité je také si připomenout dvojitý význam ježkovy moci. Z hlediska Rychlých šípů se setkáváme s mesianistickým cílem, který se opírá o existenci převratného vynálezu létajícího kola. Druhým mocenským aspektem je samotná existence

hlavolamu, jako žezla stínadel-ského vládce. Není třeba zacházet do detailů, které se zdají nesmírně barvitě a zajímavé, a ihned pochopíme, že tajemství hlavolamu by mělo mohutnější následky v rukách druhostraníků, jež by postihly celý svět, zatímco jako nástroj v rukách Stínadel zůstává hlavolam interní záležitostí světa za Rozdělovací třídou. Z tohoto hlediska se nám vlastně předčasně prozrazuje osud obsahu hlavolamu. Neustále máme na paměti, že na příběhy se můžeme dívat čistě z pohledu hlubinné psychologie, která zdůrazňuje cestu k Celosti a nikoli jakémusi pofidernímu vítězství. Zde se musíme zmínit o tomto jemném rozlišení mezi dvěma možnými finalitami. Celost není vítězství, celost není rozhodnutí, která z barev, názoru, pravdy nebo síly je ta nejsilnější, nejživotascopnější atp. Celost je zkrátka Celostí a naše poznání toužící po absolutnu jde naprosto stranou. Proto Široko drží v ruce hlavolam, jenž záhy Rychlým šípům vyjeví nejhlubší tajemství a proto můžeme hlavolam směle zaměnit za havrana. A právě toto je oním hlubším významem smrti skryté ve Stínadlech, která se mnohokrát dostala ke slovu a pro mnohé čtenáře činí román nestravitelným a přesto přitažlivým jako magnet. Smrt, která je všudypřítomná však v podání Široka nabývá vysoce symbolický význam, je jinou smrtí, než která obcházela Stínadla v podobě tajemného Em. Tehdejší jen vracela do prapočátku, ta nynější si nárokuje smrt zvířecosti, všech atributů, kterými se pyšní lidské nedochůdce, popření všeho bažení a falešných představ o ráji. Vidíme totožný motiv, který vedl rydlo Holbeinovo, když vykružoval v 16. století smrtáka kterák sráží hlavy pánům i kmánům bez

rozdílu. Teprve za tohoto stavu se může plně rozvinout etika, trvale v románu traktovaná, která však bez náležitého kontextu se stává hotovou výbušninou. Zdánlivě čirá mystika, kterou zde odhalujeme, se nám ukazuje pro etiku jako podmínka nutná. Zdánlivě proto, že stojí na výše uvedeném praktickém základě a je tím pádem paradoxně součástí etiky. Znovu vlastně obracíme pozornost k Celku. Hon na Široka připomíná cosi zvířeckého a pokud shledáme na parforsních honech něco lidského a civilizačního, pak vrcholné fáze lovecké orgie, kterou disponuje jenom člověk. Na druhé straně Široko hospodaří se svými nočními zjeveními tak dramaturgicky dokonale, že dráždí své pronásledovatele až k nepřičetnosti. Napomáhá tomu i pověst veliké síly a obratnosti, kterou ve svých provokativních toulkách Stínadly nejednou vyjeví. „Viděli ho z pavlače. Kýval na ně a ukazoval jim hlavolam. Dokázal úplné zázraky. Skoro až nevěříme, že je to člověk, jako my, z masa a kostí!“ Nepřímo tedy zní otázka, za koho tedy Široka mají. Poučení psychologickou hlubinnou metodou, která nachází archetypální obrazy v alchymii, vidíme jinou formu starého dobého známého ducha Merkuria.

(úryvek z rukopisu, který je připraven k vydání v nakladatelství ARGO)

[74] Aurora consurgens zmiňuje černé slunce jako černý (tmavý) měsíc v protikladu ke slunci.

[75] Job 38,41 v překladu Nové Bible Kralické

[76] Pozoruhodné je použití havrana (kravce) a holubice jako indikátorů ustupující potopy.

LITERÁRNÍ DÍLNA AGÝ AGÚ HÚ

Svatava Antošová

Kresba: Jan Hrubeš - Josef Musil

Agý je v literatuře čímsi podobným, čím je v hudbě jazz. A zrovna jako jazzmany k sobě pojí jakási sounáležitost, kterou nikdo z nich nemá potřebu definovat, stejně tak agýisté tíhnou k sobě, komunikují spolu, pořádají společná vystoupení a k textům někdy připojují zkratku –*agd*– (agý–dílo), aby čtenáři věděli, jak takové dílo nejlépe uchopit.

„Popisovat, co je agý, je stejně nevděčné jako popisovat, co je jazz,“ tvrdí agýistický básník a frontman recitačního komanda Katastrofanka z Tábora Josef Musil. „Nejprve si autor zvolí oblast svého tvůrčího zájmu, na nějž se maximálně soustředí, nechává ho na sebe působit, snaží se dostat až na jeho dno a ještě níže, a odtud ho znovu pozoruje, přičemž ho ve své mysli neustále zhušťuje. Nakonec dospěje ke krátkému sdě-

lení, v němž je obsažena podstata celého budoucího díla. Tomuto sdělení říkáme thema skladby a agý texty se jím zpravidla zahajují a ukončují. Optikou takto vytvořeného thematicu se pak tvůrce dívá na svět i do sebe a uvědomuje si vše, co zažívá. Zbavuje se všech osobnostních, sociálních a dalších konotací a v konečném důsledku i časoprostorových vztahů, až dospěje do stavu, kdy má vše úplně stejnou hodnotu, dokonce i pohyb a klid. Tento stav se nazývá ideomantie, což je nazírání do myšlenek jako do křišťálové koule a čtení z ní. A tou křišťálovou koulí je právě thema.“

Zpočátku si Josef Musil pomáhal tím, že se soustředil ve stavu únavy, která přechází v hypnagogický spánek. Později už se mu dařilo dostat se do tohoto stavu vědomě. Autor písemnou formou o nejvěrněji vyjadřuje vše, co ve stavu ideomantie prožil. Vznikne mnohovrstevnatý text, který je zpravidla částečně zaznamenan v verších, částečně v prose, místy se podobá dramatickému textu. Tomuto typu textu říká proesie. „Pro recitační soubor Katastrofanka představuje věrná interpretace agý tvorby tvrdý

recitační komando Katastrofanka

oříšek,“ vysvětluje Musil, „protože režisér musí dostat recitátory do co nejpodobnějšího stavu, v jakém text psal sám autor.“

ŠELMOSTROJ

Josef Musil

...tak jako v šunkovém chlebičku je kus podzimu,
zmaru a schodiště k propadlu,
do něžž zlá slonice
odhazuje mláďata, která nesplňují
přísné požadavky... Řezníci jedou!

Ale zatím – tedy taková zatím,
ničím neohrazená jako vějíř v ohni...
...vrať oči tomu pánovi...
...a v ofině máš zub...
...víš, kolik taťků ovdoví,
když chvátáš na

nákup...?

Mladá Krásná Sevntýna
Uprostřed Hospody
Štíhlá Samička S
Okázalým Nezájmem (něgdořek

žese menujeOlina)
Slyším sborový zpěv a
mnoho moudrých mimozemšťanů
lehce bronzových;
přišli, aby sdělili tupounovi,
jak otevřít srdce (odpověz panu doktorovi!)
jak otevřít srdce vesmíru;

tedy za prvé: nejezte
(jsme lékaři)
(jsme nebeští zámečníci)
nejezte zralé ovoce,
u nás byste – fuj!,
přece co je zralé,
začíná hnit,
proto nejezte hnilé,

živte se zárodky světa
těsně před rozbřeskem;
smiřte se –
hniloba by se vám vpila do krve,
do života,
do vztahů,
do úkoků při smyčcovém valčíku

+ harfa = (hřích) (nehoda),
takové věci se již nestanou,
když něžně utrhnete
poupě před pučením;
až to zvládnete,
bude za druhé:
honosnost,
honosnost!,
HONOSNOST

jako u nás, vždyť
u nás třeba záchod
je jako u vás katedrála!!!...
Počátkem roku devatenáct set osmdesát
devět jsem pocítil
celuloidovou touhu vyspat se s půvabnou
ženou,
jež se narodila koncem třicátých let;
rocková babička Tina Turner (ročník třicet
osm) byla tehdy

zvláště rajcovní v těsných džínách, když
křičela vysoké tóny; a
Sophia Loren (dokonce třicet čtyři!)
ve svých brýlích a volných letních šatech,
prostě ideální společnice na pustý ostrov
pro ujetého adolescenta;
BB už jen ochraňovala zvířátka, ale její
blond vlasy –
pravda, v prostřední řadě v třetí lavici
vlevo
seděla nejhezčí blondýna ze čtvrtáku,
ale nejhezčí holka na světě byla přece
kouřová Billie Holiday v roce třicet sedm!
–
(bílý leknín ve vlasech nad zfetovanými
očima...)

Heleďte, máte povolení
k prohlídce?
Nejdeme nic prohlížet,
my jdeme rabovat,
a k tomu žádné povolení
nepotřebujeme!
...a teď je rok dva tisíce třicet sedm,
mně je pětasedesát,
a skoro všechny mé vrstevnice ještě žijí,

kresba: Kreml

ale už jsou různě pospravovány,
 ó ztřeštěné představy mládí,
 kde jsou ty doby, kdy k vzrušení by mi
 stačil
 rodný list s černobílou fotografií a datem
 narození
 devatenáct set třicet sedm,
 má touha se už dotýká sto let starých vášní,
 takže tady končím a
 jdu se nechat spálit obnaženým sluncem
 (to je teď nejrychlejší smrt)...

...Princezna Hedvika
 bydlila v lahvičce od léků,
 a když jí bylo patnáct,
 celý den probřečela;
 takovou stařenu
 nikdo chtít nebude,
 vždyť je jak chobotnice –
 s háďátky v žilách od tří let;
 zatím co spala v narkose,
 princ Štefan mailoval

jinam,

nějaká Mirka mu posílá
 válečné hry, jež ho

omlazují,

a mému utrpení (řetězce sžíravých
 horeček)

blbě se vysmívá (stahuje brutální
 soubory)

(doktore, všichni jsme staří)
 (žíhaná klipsna v mém uchu
 už je taky trapná)...

Až jednou potkám holku,
 která bude vypadat jako Billie Holiday
 z roku třicetsedem,
 skočím pod parní válec a nechám se
 roztahat,
 abych neviděl,
 jak ji kousne jedovatý pavouček a
 její tváře se zatím jen nepatrně prověsí...
 (Princezna byla bez prstýnku
 nahá...)

Musíme šeptat

v ušaté tmě

za vesnicí,

vejtraska drkotá zuby / neviděli 'ste velitele
 vozu – mýho pomocníka? / z rozbité
 hospody vynášejí vojáky / vopatrně s nima
 na korbu / pane majore, tendle dost krvácí
 / blbečkové vozralí, to nemůžu mít jedinou
 službu bez problémů? Tak kde je ten Smitka,
 ať můžem vodject!

Musíme jít,
 Zuzko / počkej, já pu'du napřed, aby to
 nebylo divný; dělej, že ses šel vyčurat /
 v pátek mam dozorčího autoparku, přideš?
 / jo, ale co s pomocníkem? / toho vožeru
 a pošlu spát na rotu / a dévčák? / starej
 Makovec, ten bude v lihu / přídu v jedenác',
 těším se na tebe, pa / její prsty něžně přejely
 přes jeho červené šňůry a nehet malíčku
 neslyšně cinkl o zavěšenou nábojnici...

Nadraporčice Pecková!
 Neviděla 'ste někde četaře Smitku? / Né, já
 se vracim z kina na ubikace! / Tady 'sem!
 Pane majore, četař – / Naskočte a jedem do
 špitálu, nebo nám ty blbci vykrvácej!

Jste-li základák a svádíte-li vojačku
 k nemravnomem, postupujte závazně
 následujícími pěti kroky:

1) nežeňte se hned

po klínu, nýbrž

2) 'si krásná, 'si uplně jiná než tvý

kámošky, máš nádhernou ušlechtilou duši,
 kterou vobdivuju vodchvíle, co 'sem tě viděl
 poprvý;

3) máš fantastický ňadra (kdo
 řekne prsa, musí se vrátit k druhému kroku
 a pokračovat velmi zvolna);

4) následuje dlouhé líbání a ssání
 všeho, co drobně vyčnívá a poté již lze

5) přistoupit k jakýmkoliv
 prasárnám – budou přijímány jako dary
 výjimečného ducha; ale i přesto je vhodné
 vždy po dvou minutách šeptat: To je
 úžasný... já věděl, že 'si fak' skvělá...

jo, přišla,
příplížila se – ťukyťuk / čauMilane,
čauZuzko;
zhasli stolní lampu a na podlaze
rozestlali spacák,
otevřené plechovky leštidla na
vojenskou obuv
rozložili kolem lože lásky, načež

On

plamínkem zapalovače
zprostředkoval sedm těkavých

požárků

(dáme si sem telefon, kdyby volali
z roty),

zalehli a ohníčky se chvěly
čadíce,
ale nejvíce chvěla se Ona,
neboť postupoval
posloupně od kroku
jedna...

Chytrý americký moderátor: Když máte
vojačku ve spacáku,
je v tom nadhled, hnízdo menších lží,
bruslení kolem slibu věrnosti,
nové pachové zážitky z její uniformy,
podřízenost pravěkých žen a závratný
pocit,

že konečně něco dáváte někomu,
kdo o to opravdu stojí;
doporučujeme
pěti hvězdičkami.

Přiložila mobil k uchu, čímž si
vpustila dva watty do hlavy a jeho hlas:

Nemůžupřijec
seštrašně daleko a
u š t a d y m a m

nějakýzávazky...

Dva kluci v autě se připíchli k lesu
a co teď / já nevím / to je trapný –
není proč nadávat agentuře;
mají se, jak chtěli v dotaznících:

musí bejt mladej
(nejvíc dvacet),
štíhlej, nadržený,
dyštak blondák;
zase strach z jedovatého pavoučka, aby,
kdyby to náhodou vyšlo,
měli na sebe alespoň pět let –
pak už jed působí, i když chodíš do solárka;
v zoufalství zkoušeli pohyby
odkoukané z videa;
auto se proměnilo v automatickou

pračku a
postarší houbař, když zjistil, že se neperou,
schoval se za blízký polom a civěl
(stejně by ho mezi sebe nevzali)
(ale konečně to vidí)
(vždycky se bál koupit takovou kasetu)
(co kdyby ji našla manželka)
(nebo dcera – měli ji poněkud pozdě):
Mladá Krásná Sevntýna

(která teď zřejmě je):

Uprostřed Hospody
(taková – čo'ek aby jí furt hlídal):
Štíhlá Samička S
Okázalým

NezájmemAleON si tě pomalu spolyká,
tak jako v sklenici šumivého vína jediná
mrtvá bublinka u dna tlí;
na chuti to nepoznáš, ale JE TAM,
jako opečené zvíře na talíři
předtím zemřít musilo,
tak jako v šunkovém chlebičku je kus
podzimu,
zmaru a schodiště k propadlu, do nějž
...

(Z knihy *Topení parostroje*)

drobné rybky. Kromě masa je také vhodně přikrmovat je tvrdým pečivem, mrkví, jablky a brambory. Zvláště důležitá je pro ně hovězí krev. Proto se vydávají na své noční lovy zejména k zemědělským usedlostem.“

POMOHLA MI PICCINNINI

Když Příplatovi teriéři doslova zaplavili oblast Valašské nížiny a Dobružďe, byl právě tohle hlavní důvod nenávisť rumunských farmářů. Úbytek dobytka už nebylo možné svádět na medvědy, ani na nájezdy smeček divokých psů. Poté co byl zastřelen první lidopes jako škodná, začaly se množit žaloby na velkochovatele Příplatu. Policie se dokonce rozhodla stíhat jej za nedovolené obcování se zvířaty. Jako usvědčující důkaz měla posloužit především jeho vlastní proměna (viz foto). Podle policistů se František Příplata díky svému častému obcování se samicemi teriéra sám postupně měnil v lidoposa. Na jeho ohajobu se postavila italská vizualistka Patricia Piccinnini (čti: pičinnýny). „Je nevinný“, prohlásila pro deník Corriere de la Sera. „Láska k tomuto plemeni vás poznamená, ať chcete, nebo ne. Ale je to láska jiného druhu, než zoofilie, z které je

můj kolega Francesco obviňován. Je to láska duchovní.“ Piccinnini patrně prodělala tutéž proměnu (fotografie, které by to dokladovaly, se však redakci nepodařilo získat). Nicméně na obranu podnikatele Příplaty zburcovala celý civilizovaný svět, ale marně. Rumunská policie jej zatkla a uvrhla do vazby, zatímco veřejnost ho chtěla lynčovat. Italská vizualistka se nevzdala. Sebrala peníze a zařídila Příplatův útěk. Jaké však bylo její zklamání, když Franciscova cesta vedla nikoliv do Říma, ale do Prahy. Od té doby jezdí zklamaná Patricia po světě a neúnavně propaguje teriéry lidoposa. V Asii úspěš-

stejně masivně, jako před časem Příplata v Rumunsku. Lidopes se tam stal vyhlášenou pochoutkou a vytlačil z jídelních lístků i do té doby nepostradatelné sushi.

MŮJ ČAS JEŠTĚ PŘIJDE

Ale ani Příplata v Česku nelenil. V Jizerských horách poblíž Maxova, kde má chatu i Jiří Paroubek, vysadil párek lidopsů. „Můj čas v Čechách ještě přijde,“ věří Příplata, „tento specifický druh, který nejvíc prosperuje, tedy dark blue slasa

terriér krkoč, má daleko lepší předpoklady uchytit se ve střední Evropě, než na Balkáně. Jedno štěňátko si už objednala i paní Zuzana,“ ztišuje Příplata hlas a pošilhává po premiéřské chatě na obzoru. „To by byl pro mě ten nejlepší začátek,“ dodává.

*Z Rumunska a Jizerských hor
pro PAKO Mour de Zencle*

satira satira satira satira satira satira satira satira sat...

V PRVNÍM DÍLE TĚTO PAŠNOVÉ INSCENACE HRY ALFREDA JARRYHO "KRÁL UBU" JSTE VIDEĚLI, KTERAK MATKA UBU PŘEMLUVILA OTCE UBU, ABY SE STAL POLSKÝM KRÁLEM ...

Král UBU II.

kreslí: Kreml

POKRAČOVÁNÍ ▶

DO DOMU OTCE UBU PŘIŽDÍ POSEL, ABY MU DORUČIL PŘEDVOLÁNÍ KE KRÁLI VÁCLAVOVI, OTEC UBU SE VYDÁ DO KRÁLOVSKÉHO PALÁCE, KDE JE ZA SVÉ SLUŽBY JMENOVÁN HRABĚTEM SANDOMĚŘSKÝM. ZÁROVEŇ HO KRÁL POZVE NA VELKOU VOJENSKOU PŘEHLIĐKU.

DŮM OTCE UBU

NUŽE, PŘÁTELE, JE ČAS PŘIPRAVIT SPIKNUŤÍ.

MLUVTE, OTCE UBU.

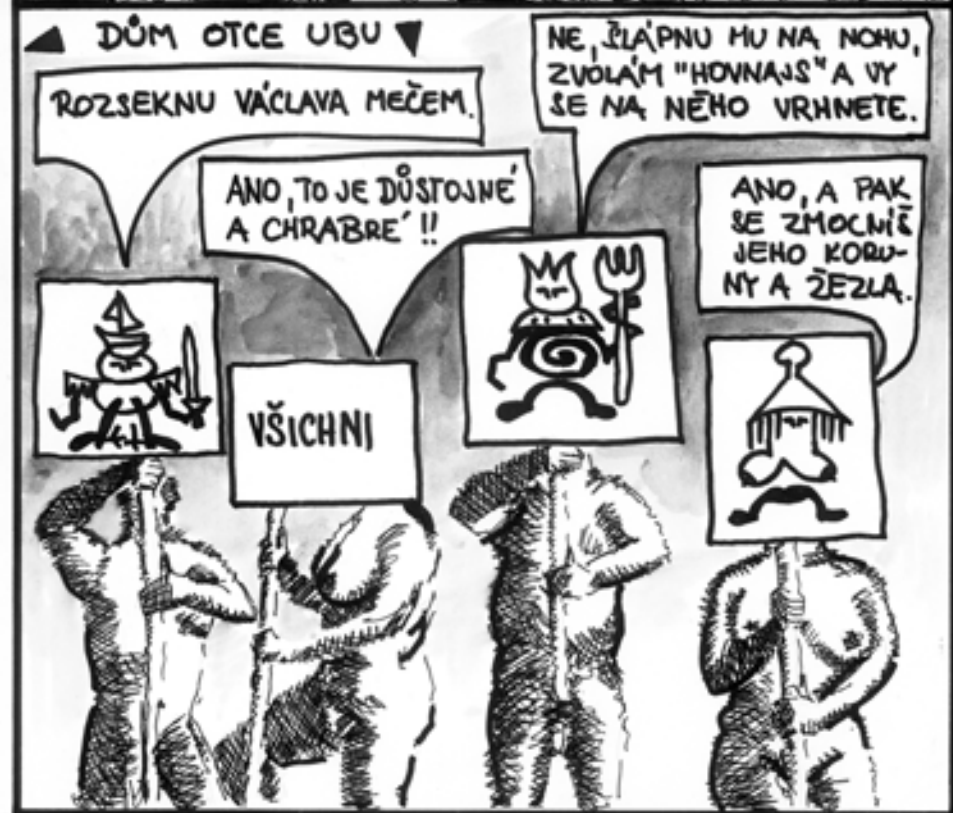

FUJ, ŠPINAVČE.

NACPEME KRÁLI DO SNÍDANÉ ARSENIK.

VŠICHNI

KRALOVSKÝ PALÁČ

CO TO VIDÍM? CELÁ
ARMAĎA JDE ZA OTCEM
UBU, KRAJ UŽ TAM
NENÍ.

UBU!
NIČEMA
A ŽUĎÁK,
KÉŽ BYCH
HO
DOPADL..

BĚDA! TI ZUŘIVCI
VNIKLÍ DO PALÁČE.

NO, HROMOSLAVE,
COPAK MI CHCEŠ
UDĚLAT?

BUDU BRÁNIT SVOU MATKU.
UDĚLEJ KROK A JSI SYNEM
SMRTI!
MATKO, PRCHNI TAJNĚMI
SCHODY. JDU ZA TEBOU!

DRŽ SE,
HROMOSLAVE!
DRŽ SE!

ALE OTČE UBU,
KDYŽ NEDAČE LIDEM
DARY, NEBUDOU
PLATIT DANĚ.

JE TO PRAVDA ?

DOBRA'. PŘINESTE
TŘI MILIONY A UPEČ-
TE ŠTO PADESÁT
VOLŮ A SKOPCŮ,
DĀM SI TAKY.

ANO.
ANO.

PALÁČOVÉ NA DVORĚ NAPLNĚNĚ LIDEM

PODÍVEJTE SE,
MATKO UBU,
JAK SE RVOU
O ZLATO.
HOTOVÁ BITVA!

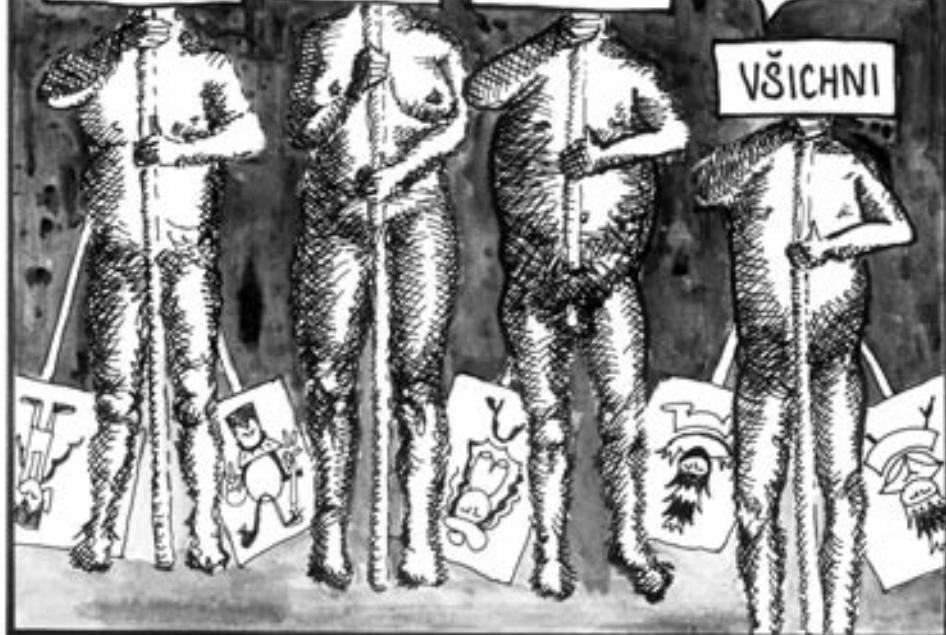
HROZNÉ!
BRR,
TAMHLETEN
MÁ
ROZBITOU
LEBKU.

TO JE KRÁSNÁ
PODÍVANA.
PŘINESTE
DALŠÍ ZLATO!

SLÁVA
OTCI UBU!
TO
ZA VÁCLAVA
NEBÝVALO!

VŠICHNI

A TEĎ, PŘÁTELE,
POJĎTE K OBĚDU!
OTEVÍRÁM VÁM BRÁNY
PALÁČE, PROKAŽTE
ČEST MĚMU STOLU.

POJĎME!
AŽ ŽIJE OTEC UBU!
JE
TO
NEJVZNEŠENĚJŠÍ
PANOVNÍK.

VŠICHNI

BE
BE
BE

HOW
NICE
HOVNAJS

Panel 06

VSTUPUJÍ DO PALÁČE. JE SLYČET HLUK ORGIE, KTERÁ
TRVA AŽ DO DRUHÉHO DNE. POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ ►

SPŘÁTELENÉ ŠTĚTCE

Eduard Vacek

*projev k zahájení výstavy výtvarné skupiny Terč
v osekém klášteře dne 4. 8. 2006*

Pokud je ve společnosti alespoň poněkud patrný posun od vážného ke komickému nebo naopak, je to informace, kterou vysílá společnost o své morfologii, o svém interním stavu. Prostor mezi vážností a nevážností, komičnem a tragičnem, konstrukcí a imbrogliem je totiž strukturálním obrazem statusu společnosti. Zatímco formální znaky společnosti mohou vykazovat pocity hluboké vážnosti, z hlediska obsahu a účelnosti jde o dění, které má často velmi blízko k frašce, či taškařici. Zkoumáme-li tyto interní společenské posuny a pohyby prizmatem detekčních instrumentů doktora Faustrolla, je často indikován společenský posun od vážného k nevážnému, od fyzického k metafyzickému (v případě zbožštění nějaké osoby, skupiny či ideje) až k patafyzickému (kouzlo nechtěného). Máme dobré důvody se domnívat, že se tento proces odvíjí od řízení státu, neboť stát je v majetku politických stran a tyto podléhají ideologiím. Novodobé dějiny nás poučily o tom, že se jedna politická státostrana rozdělila na několik menších tzv. pravicových a levicových stran. Jejich vlastní vymezení na oblast pravice či levice je v tomto případě nepodstatné, jde zpravidla o malé, často podružné rozdíly v názorech, jakou metodou

lze toho či onoho cíle dosáhnout. Podstatné je, že se představitelé bývalé jediné strany naklonovali a rozmnožili, zatímco politický mechanismus zůstal stejný.

Nejen výtvarné umění, ale umění obecně na tyto společenské a společensko-politické trendy reaguje. V dobách ahistorických, jakými byly stojaté vody normalizace, se dobře dařilo tzv. nudnému umění, které prolínalo všechny umělecké směry a postihovalo celou škálu uměleckých uskupení a škol. Překonat tuto bariéru se dařilo jen silným uměleckým osobnostem, které čerpaly svoji inspiraci mimo uniformní, tedy nudnou společnost. Nudné umění zobrazovalo nekonečnou společenskou nudu, která dala vzniknout uměleckému směru zvanému banalismus.

Pád berlínské zdi a tuto zeď z levé strany svými bedry podpírajících politických sil uvolnil pro společnost netušené možnosti. Také umění reagovalo svým prudkým rozmachem na novou situaci. Bohužel, politici prohospodařili nejen státní majetek, ale především důvěru a pozitivní energii, která se ve společnosti nahromadila spolu s vírou v lepší budoucnost. Dostavila se plíživá normalizace, odněkud se znovu vystračaly mechanismy a nástroje manipulace, z úkrytů vystoupily postavy politického poloslvěta, aby se spojily s kriminálním undergroundem a my jsme se znovu ocitli téměř tam, odkud jsme vyšli. Svým vývojem jsme opsali kruh, který však postoupil o jeden závit. Rozdíl od výchozího bodu k tomuto místu lze samozřejmě přesně změřit za pomoci Faustrollovy metafyzické ladičky, ale také i pouhým úsudkem.

Protože v současné době není k dispozici Faustrollova metafyzická ladička, která musí být pečlivě seřízena před každým měřením, budeme se řídit vulgo úsudkem (pro vaše pobavení – jeden z místních hudební-

ků mi nabízel tónovou houslovou ladičku, abychom zde mohli měřit – to je naprosté nepochopení). Musíme však upozornit na to, že i tato metoda – tedy odhad úsudkem má svá úskalí. Jde především o chybu způsobenou mírou vlastní emotivní či ideové zaujatosti. Podle míry této zaujatosti a porovnání jejich vzájemných úhlů měřeno od základní linie nezaujatosti, lhostejnosti a neužitečnosti, bude se lišit úsudek, řekl bych, případ od případu. Jediným objektivním východiskem ze zdánlivé filosofické krize je vytvořit pro tyto jednotlivé úsudky množinu a tuto množinu teprve porovnat se základní linií nezaujatosti.

Co tedy lze očekávat? Asi v polovině, až druhé třetině svého projevu jsem se zmínil o pádu berlínské zdi a o důsledcích, které z toho potažmo vyplynuly. Jedním z těchto důsledků je i skutečnost, že se dnes nemusíme dívat na dříve již zmíněné nudné umění, neboť i když toto nepominulo a stále trvá,

tak jako trvá i blbost a nuda politiky, vzniklo a vyrostlo nudnému umění díky soutěživému prostředí také i konkurenční individuální umění, ať již ještě nudnější, nebo zcela zábavné či dokonce imaginativní. Když už jste tedy vydrželi můj výklad až sem, nebudu vás již déle týrat tím, že bych vyžadoval vaši další pozornost, ale nasměruji vás do prostoru, ohraničeného obvodovým zdívkem ověšeným uměleckými díly, abyste sami uvážili a zhodnotili, do jaké míry je to které dílo schopné s vaší imaginativní kapacitou korespondovat, či dokonce i rezonovat. Pokud byste dosáhli tohoto druhého stupně vnímání, stali byste se dočasně dutinovým rezonátorem. V takovém případě bych vás poprosil o záznam do knihy hostů a o pečlivé písemné sdělení svých pocitů. Těmito výjimečnými psychosociálními jevy se totiž zabývá i naše odborné pracoviště v Dubí u Teplic, jak se mohou dočíst ti zvědaví, kteří si zde zakoupí patafyzický časopis PAKO. Přeji vám nevšední zážitky.

Přítomní jmenovaní z leva:

I. M. Kopaninský, E. Vacek (v náručí Bobík), P. Kreml, R. Kromforstová, P. Kuranda

OBJEDREJTE SI ROVĚ ČÍSLO ČASOPISU PAKO!!!

upoutávka

Pracovníci celní správy zřejmě zabránili spasení lidstva. Podle nedělní přílohy časopisu HELEMESE došlo na celním přechodu v Dvořišti k neblahému incidentu. Pracovníci celní správy zřejmě zabavili cizinci důležité historické listinné materiály, jejichž stáří odhadl přítomný znalec na 4 tisíce let před našim letopočtem. Zabavené historické materiály prý měly sloužit jako pověření ke spasení lidstva. Cizinec se při výslechu dovolával pověření k naplnění tzv. Božího úradku. Na striktní celníky však nezapůsobilo ani jeho odhalení planoucího srdce, jímž dokladoval své zvláštní pověření. Cizinec prý celníkům také ukazoval i krvavé insignie v dlaních a na nohou, které měly být důkazem, že byl pověšen na kříži. Velitel celníků nechtěl podat bližší komentář k tomu, že by se mohlo jednat o Ježíše Krista. Naším redaktorům se podařilo získat dokumentární snímek celníků perlustrujících cizího státního občana, který, jak se později ukázalo, neměl platné doklady a byl proto zadržen na několik hodin v místně příslušné cele předběžného zadržení, pro pokus o nedovolené překročení hranice. Protože mu nebyl dokázán úmysl porušit zákon, byl posléze propuštěn a vykázán na území Rakouska. Jeden z celníků připustil, že viděl na vlastní oči cizincovo vystoupení na nebesa, což však jeho ostatní kolegové označili za halucinaci z přepracování. V této souvislosti se mluví o petici, kterou se celníci dovolávají zkrácení pracovní doby a zlepšení pracovních a finančních podmínek.

velbloud patnáctérák

A DALŠÍ KUSY PŘÍŠTĚ

VYDÁVÁ NAKLADATELSTVÍ & VYDAVATELSTVÍ P.K.T.

adresa: NEDĚLE U PTÁČKŮ, 19.00 HODIN, TEPLICE

Redakce:

Svatava Antoňová - zasloužilá členka / dosud nezařazená

Eduard Vacek - *Lektor Zahlubovač*

Petr Kuranda - *Neodvoditelný Profuzio*

Pavel Kreml - *Mercator Viaticus*

Mour de Zencle - vnější spolupráce

Factor Lapsus - vnější spolupráce

Obálka, inzerce, grafická úprava a sazba:

Petr Kuranda

Tento časopis nevychází
s podporou ministerstva kultury.

číslo 12 vychází: 28. listopadu 2006 vulg.

GALERIE fotografie Petr Kuranda

-- PODIVNÝ MUŽ --

V
Střelba ruší rozjímání
Hvězdná hygiena

Lada plagiátor

to mto
ŠELMOSTROJ
čísle

шжслsE hFəEeSÍE
Vrt e tí lidopsem

„and now something
completely different“
(Monty Python)

„Oi, Oi, Oi,“
(Tarzan)